

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 44

Dijous, 8 de febrer de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 27, segona i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'articulació i la gestió dels espais naturals
(tram. 302-00071/06) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'atenció precoç
(tram. 302-00072/06) (p. 10)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació de la violència terrorista
(tram. 302-00070/06) (retirada) (p. 15)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures a adoptar amb relació
a la problemàtica del terrorisme (tram. 302-00076/06) (retirada) (p. 16)

Moció

subsegüent a les interpellacions al Consell Executiu sobre la situació de la violència terrorista
(tram. 302-00070/06) i sobre les mesures a adoptar amb relació a la problemàtica del terrorisme
(tram. 302-00076/06) (p. 18)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció als malalts mentals
(tram. 302-00073/06) (p. 19)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit
i de seguretat viària (tram. 302-00075/06) (p. 24)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 27.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i dotze minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i dels consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El president

Es reprèn la sessió.

Alteració de l'ordre del dia

Els diversos portaveus de tots els grups de la cambra han demanat a aquesta presidència que s'ajornin per al llarg d'aquest matí els punts números 14 i 15, que són les dues mocions que ara tocaria desenvolupar; si aquesta cambra no hi posa, lògicament, cap inconvenient. *(Pausa.)*

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'articulació i la gestió dels espais naturals (tram. 302-00071/06)

Passem, per tant, al setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'articulació i la gestió dels espais naturals. La presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura; té la paraula.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt bon dia, per començar –em toca matinar. Com que els debats de les interpellacions queden una mica lluny, perquè corresponen precisament al darrer Ple que es va fer en l'anterior període de sessions, recordarem lleugerament el perquè d'aquella interpellació... *(Remor de veus.)*

El president

Senyora diputada, esperi's un segon, que acabaran de comentar les últimes notícies d'aquest dematí.

La Sra. Tura i Camafreita

Llavors, en tenim per estona.

El president

Esperi's un segon. *(Pausa.)* Sembla que la situació està ja suficientment avaluada i pot continuar.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, gràcies. Doncs, com els deia, recordarem el perquè de la interpellació; interpellació que amb una o altra orientació s'ha fet en diferents moments, que és perquè, pel que fa al nostre Grup, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, hem considerat sempre que es té una visió probablement reduccionista del que significa protegir espais naturals i, per tant, garantir, treballar, fer tot el possible perquè el patrimoni natural d'aquest país no només es conservi, sinó, si pot ser, que es millori i s'ampliï. I no n'hi ha prou amb definir espais, com ara el Pla d'espais d'interès natural, o definir parcs naturals, si després no s'hi destina, no s'hi dedica, no es fan esforços extraordinaris per tal de fer-ne una gestió correcta i acurada que faci possible, com els deia, la revitalització del que s'anomena el patrimoni natural i, per tant, la recuperació en molts casos de vegetació i riquesa faunística, d'això que n'anomenem «biodiversitat», de molts dels espais.

Però, a més, la interpellació venia també motivada o la fèiem en aquell moment d'actualitat important perquè des del Departament de Medi Ambient s'havia anunciat, em sembla que amb tota claredat i sense cap mena de dubte, que si bé es pensava complir el compromís d'aquesta legislatura del Govern actual de la Generalitat de definir altres parcs naturals en el nostre país, a Catalunya, que molt concretament es referien als Ports, al Montsant, a Prades i a l'Alt Pirineu, aquests, molt probablement, no tindrien el mateix grau de protecció, pel que fa a les activitats permeses en aquests espais, sinó que s'hi podrien ubicar activitats com ara els parcs eòlics.

Manifestàrem llavors, i ho hem dit sempre que parlem d'aquesta qüestió, que tot i estar d'acord en la potenciació de l'energia eòlica –per cert, també hi estaríem de l'energia solar, tenint en compte que som un país amb molt de sol, i que sembla que aquesta encara no ha adquirit la dimensió, ni de lluny, del que voldríem–, tot i estar d'acord, insisteixo, en l'energia eòlica, doncs, no ens sembla que sigui adient anunciar que es podrien ubicar parcs en aquests espais considerats del màxim nivell de protecció i, per tant, del màxim nivell de valor natural. És per això que la nostra Moció fa referència a incloure explícitament els parcs naturals actuals i també aquells que ha anunciat el Departament que pensa delimitar en la zona incompatible per a la ubicació d'aquests parcs eòlics.

A ningú se li escapa, a més, que tres d'aquests parcs que estan anunciats estan situats a les terres tarragonines, i dos d'ells molt especialment a les Terres de l'Ebre; per tant, a ningú se li escapa tampoc que aquests dies, en aquell àmbit de Catalunya, s'ha produït un veritable rebuig popular –molt extens, per cert– a tota una concentració de determinades activitats que, si bé poden ser importants, interessants per al país i que s'ha de trobar la manera racional de fer-les, el que de ben segur no es pot fer és concentrar-les precisament en un espai del país com són les Terres de l'Ebre, i d'aquí que aquesta petició tingui a veure amb aquesta reivindicació, que no només la faig jo des d'aquests micròfons sinó que l'està fent en aquests moments el conjunt de catalans i catalanes de les Terres de l'Ebre i moltes al-

tres persones que consideren que la concentració de decisions d'aquestes característiques no fa altra cosa que donar-los raó en aquest greuge històric que pateixen aquestes terres.

Per tant, m'agradaria demanar-los la seva atenció vers això, perquè ja no es tracta només d'una proposta que es fa des del Grup socialista, sinó també que s'escolti, i és bo que els governs escoltin allò que el poble els transmet de manera clara i sense dubtes.

També, així mateix, la nostra Moció, parlant d'aquest tipus d'implantacions en els àmbits naturals, fa referència que cal estudiar amb tota cura la possibilitat de respectar determinades zones del PEIN. Saben que s'ha declarat zona compatible per ubicar-hi parcs eòlics aproximadament el 60% de la superfície del PEIN, i, per tant, allò que fins ara havíem dit «estan protegits», doncs, ara, amb l'excusa que el vent és un recurs que cal utilitzar i que aquesta és una energia renovable... –que ja els he dit que ja hi estem d'acord i els reiterem de totes maneres que a Europa tenen molta energia eòlica, perquè tenen vent i no tenen sol, però nosaltres tenim molt sol i, en canvi, en aquest camí hem fet molt poc camí–, doncs, creiem que probablement aquesta definició d'un 60% és excessiva i el que es fa aquí és fer una petició –senzillament una petició, atès que en aquests moments s'està refent el Decret que regulava aquesta implantació– que les franges frontereres dels parcs naturals i determinades zones dels PEIN es qualifiquin també d'incompatibles, per tal de disminuir l'efecte negatiu, que no només els molins d'aerogeneració elèctrica, sinó també els camins d'accés, la cimentació, totes les coses..., les línies que després aboquen l'energia, malmeten una part molt important d'aquests espais, que no sempre es té en compte, i que no es tracta només d'una qüestió paisatgística.

«Exercir clarament» –diu el cinquè punt– «les competències que, com a Govern, els pertoca pel que fa a les polítiques actives de salvaguarda i de potenciació de la biodiversitat, alhora que definir, sense deixar lloc a dubtes o a la interpretació ambigua, els requisits necessaris per a la instal·lació d'aerogeneradors», perquè nosaltres creiem que, en la política que s'ha fet fins ara, i en l'esborrany de Decret que coneixem fins ara, el que fa és renunciar, l'Administració, a determinar quines condicions de manera molt estricta han de complir aquests tipus d'instal·lacions i deixa molta part d'aquesta decisió als promotors d'aquests tipus d'instal·lacions, fent, a la nostra manera d'entendre, desídia d'aquella competència que té atribuïda l'Administració que és certament que els promotors podran ubicar aquelles activitats que correspongui, però l'Administració prèviament n'haurà definit les condicions perquè això sigui compatible amb la preservació de l'espai.

Creiem que això no s'exerceix. Els posava com a exemple l'altra vegada –i a mi em sembla molt important de repetir-ho– que, pel que fa, per exemple, al traçat de les línies elèctriques que han d'evacuar l'energia generada, l'Administració, en l'esborrany de Decret que coneixem, no es reserva ni tan sols el dret a objectar; és a dir, no ja no les defineix, no ja no defineix com i de quina manera i de quines característiques, sinó que ni tan sols es reserva la possibilitat d'objectar, d'estar-hi discon-

forme, de dir: «aquí no em sembla bé, per tant, les ha de passar vostè per allà». De manera que no és pas intervencionisme i aquestes coses que se'ns diu sempre, sinó acció de defensa de l'interès general –i defensar els espais naturals és defensar l'interès general i l'interès del conjunt de la ciutadania i de les generacions que puguin venir després, que espero que els puguem deixar una situació millor de la que vàrem trobar nosaltres–, pel que creiem que aquest punt número 5 té molta importància.

Finalment, pel que fa referència genèrica als temes dels espais naturals, en els apartats 1 i 2 parlem novament no només d'una veritable gestió que porti a la regeneració d'aquest patrimoni natural, sinó també l'establiment clar de corredors biològics d'interconnexió entre aquests espais naturals o preservats o amb alguna figura de preservació, així com de l'establiment de sis grans sistemes que donin continuïtat als hàbitats naturals, perquè no s'empobreixin –saben que com més reduït és l'hàbitat menys possibilitats de regeneració tenen les espècies vives– i, per tant, es planteja, com ja ho hem fet altres vegades, doncs, el sistema Empordà, l'Anella Verda Metropolitana, el sistema de les Terres de l'Ebre, el sistema pirinenc, el litoral, com un sistema en ell mateix, i l'espai agrari i forestal de l'interior.

Em sembla, doncs, que la proposta és certament assenyada i, a més, molt i molt interessant de debatre precisament en aquest moment, el qual, insisteixo, pel que fa a aquestes qüestions dels parcs naturals previstos de definir en els Ports i al Montsant, té avui una actualitat que crec que el Govern no pot obviar-la i a passar-hi de puntetes i fer que no passa res a les Terres de l'Ebre, perquè certament poques vegades s'ha produït un rebuig tan fort i tan massiu a una qüestió d'aquest tipus.

Anunciar-los també que faig entrega en aquest moment –perquè la Moció té una esmena del Grup de Convergència– a la Mesa d'una proposta de transaccional entre els dos grups, per tant, perquè sigui llegida en el moment que pertochi.

Moltes gràcies per la seva atenció a primera hora del matí, tot i les notícies per comentar que teníem avui.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. (*Remor de veus.*) Té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquesta Moció subsegüent a la interpellació sobre gestió d'espais naturals, tal com ha quedat reflectit en la intervenció de la senyora Tura, hi ha dos àmbits clarament diferenciats: per una banda, els dos primers punts de la Moció fan referència al que en podríem dir la gestió estricta del Pla d'espais d'interès natural, i els altres punts sí que toquen un tema evidentment d'actualitat, que és tot allò que està relacionant amb el Mapa eòlic de Catalunya. I a nosaltres, en la nostra intervenció, ens agradaria separar les dues coses. De fet, l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió només afecta el primer punt, només afecta el primer àmbit.

Respecte als dos primers punts, ja és un debat que més o menys hem anat tenint al llarg dels darrers anys en aquesta mateixa cambra de com entenem que s'ha de dur a terme aquesta gestió del PEIN. En el primer punt de la Moció subsegüent es fa referència a «iniciar una gestió activa i decisiva en els parcs naturals i els espais inclosos en el PEIN que signifiqui una veritable atenció...» Home, bàsicament la nostra esmena va en el sentit de dir «intensificar», perquè evidentment això ja s'està fent, ja s'està duent a terme; en els darrers pressupostos que hem aprovat ja n'hi ha una concreció molt evident, una concreció de caràcter pressupostari: tots els recursos destinats, justament, a aquesta gestió s'han incrementat d'una manera molt, molt substancial.

Per altra banda, la segona part de la nostra esmena, que és aquesta que ha permès la transacció, va en el següent sentit –és bàsicament de caràcter tècnic, que no polític. En el text original vostès plantegen la necessitat de definir corredors biològics d'interconnexió entre els diferents espais per tal d'evitar les zones isolades; els corredors ja hi són, no cal definir-los, ja existeixen, ja hi són, en tot cas, el que s'ha de fer és garantir el manteniment d'unes connexions biològiques que ja existeixen, i la transacció aniria en el sentit de dir: «i definint espais de conservació dels corredors biològics»; per tant, no creem una cosa nova, sinó que, evidentment, garantim que aquests corredors ja existents, ja dibuixats, doncs, a la pràctica es puguin mantenir i puguin ser, no virtuals, sinó reals.

En el punt segon de la Moció, ja els advertim que els el votarem en contra, i els arguments també saben quins són, evidentment. En tot cas, no ens correspon a nosaltres en règim d'exclusiva defensar el PEIN, de defensar la Llei d'espais d'interès natural de l'any 92, ja estableix una xarxa bàsica d'espais naturals protegits a Catalunya, amb un conjunt de 144 espais naturals que contenen les mostres més representatives de la diversitat biològica dels sistemes naturals. Aquests 144 espais estan definits, estan dibuixats en una xarxa a l'entorn de sis grans regions fisiogràfiques: el Pirineu, Pre-pirineu, serralada transversal, plana litoral empordanesa, sistema mediterrani, depressió central. El desplegament en curs de l'actual PEIN, tot garantint el manteniment de les connexions biològiques a què abans fèiem referència, i la creació de xarxes complementàries d'espais d'interès locals permeten assolir una gestió més integral del medi natural de Catalunya; per tant, a nosaltres ens plantegen una duplictat, crear sis nous espais, sis nous grans sistemes que creen una duplictat, des de la nostra perspectiva, que és innecessària i que és desaconsellable. Per tant, en aquest punt, res de nou.

Acabat aquest primer paquet, entrem ja en el segon paquet, més d'actualitat i potser el que va suscitar aquesta interpellació al conseller de Medi Ambient, que és el que fa referència al Mapa eòlic. I aquí la idea seria «no es poden interrompre les votacions», per dir-ho d'alguna manera, metafòricament. En aquests moments, el Mapa eòlic, el Decret que l'acompanya està sotmès a informació pública. En aquests moments, el que estem esperant el Govern, el que està esperant és què opina la gent. Això no vol dir que el Parlament no pugui opinar en qualsevol moment sobre qüestions que

afecten Catalunya i el seu autogovern, és una qüestió metodològica. Des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió creiem que hem de saber, home, en quin sentit van les alegacions, i després analitzar-les i, en qualsevol cas, si el resultat final del Mapa i del Decret és sensiblement contradictori al conjunt de les alegacions, després ja mirarem si parlamentàriament és convenient o no és convenient de revisar-ho, però ara per ara el nostre criteri és: «No interrompem les votacions», no interrompem un procés que està obert i que ens permetrà veure quin és el resultat final, i estic convençut que el Govern serà extraordinàriament sensible a les alegacions que s'han presentat i, sobretot, sensible a les peticions i a les observacions, especialment del món local, especialment dels municipis. Aquesta, per tant, seria una primera idea.

I una segona idea més general és: «No acceptem la seva premissa, d'entrada.» No acceptem que per definició la implantació de parcs eòlics sigui incompatible amb la preservació dels valors naturals, per principi. Vostès, en la seva Moció subsegüent, plantegen el principi d'automatisme, és a dir, en el moment que existeix un parc natural o ha d'existir un parc natural, ja, per definició, que quedi exclosa l'energia eòlica. Nosaltres considerem que no, i això no és incompatible amb la mateixa legislació que regula els parcs naturals. De fet, a la Llei 12/85, de 13 de juny, es diu que «són parcs naturals els espais naturals que preserven els valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera» –i això és el que emfatitzem nosaltres– «compatible amb l'aprofitament ordenat de llurs recursos i l'activitat de llurs habitants.»

Vostè diu: «En els actuals parcs, vostès ja ho exclouen, en aquells futurs, previsibles, vostès obren la possibilitat.» Cada parc té la seva pròpia regulació, cada parc té la seves pròpies normes i, per tant, nosaltres diem: «Home, no ho fem amb aquest principi d'automatisme, sinó anem a veure què dirà cadascuna de les normes que estableixin l'àmbit de delimitació d'aquests futurs parcs.» Per què no fan referència als parcs que ja existeixen? Home, per una raó molt senzilla: per una banda, metodològica, perquè hauríem de modificar totes les lleis de creació d'aquests parcs o tots els decrets que els hagin creat i, per tant, optem per mantenir l'actual *statu quo*. En tot cas, el que hem de veure és que el Mapa eòlic no perjudica la norma d'un parc natural, no la predetermina, simplement deixa la porta oberta.

Un altre argument: en cap espai PEIN –ja referit en el punt quart de la seva Moció–, en cap espai PEIN no està permesa *per se* la implantació d'un mapa eòlic, en tot cas es defineixen unes àrees suficientment àmplies. Segons els informes del Departament d'Indústria, Comerç i Turisme, no és cert que, en l'actualitat, la zona compatible per si sola permeti posar en marxa l'energia eòlica de Catalunya. Projectes en ferm, projectes viables tècnicament, n'hi ha relativament pocs, per tant, estem encara parlant d'una qüestió relativament oberta. I, en darrera instància –compte, tornem-ho a dir–, el 59% de la superfície del PEIN queda exclosa de les previsions del Mapa eòlic. Aquests són els arguments que ens porten a plantejar una votació negativa del punt

segon, tercer, quart i cinquè de la seva Moció subsegüent, per aquests dos arguments que li deia; primer, per aquesta raó: no aturem les votacions, no prejudicem, mirem que tot el procés s'acabi i, aleshores, decidim si aquest Parlament s'ha de posicionar si veiem que el Projecte definitiu va radicalment en contra del sentit de les alegacions. I la segona idea que li volia transmetre és aquesta, l'automatisme: mirem cas per cas, mirem exactament quines seran les normes de cadascun d'aquests futurs parcs que s'han de crear. En qualsevol cas, aquest és el nostre plantejament i, evidentment, votarem el punt primer, al qual hem arribat en aquesta transacció.

Moltes gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Ara, per fixar la seva posició, té, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Bé, partim d'un fet i és que ningú està content amb la gestió que s'ha fet dels espais naturals en els darrers anys. I quan dic ningú, vull dir que em sembla que això ho pot subscriure, ho han manifestat, a més a més, tots els grups d'aquesta cambra, incloent, fins i tot, el Grup de Convergència i Unió, que en el moment que es parlava de pressupostos es deia que ara s'intentaria millorar; per tant, volia dir que no s'havia fet del tot bé. Els altres grups ja fa molt de temps que anem dient que això no funciona, i aquesta interpel·lació del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi és un pas més d'aquestes reivindicacions que fem els grups de l'oposició.

En aquesta Moció del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi hi veiem com tres nivells diferents. D'una banda, és l'apartat que parla de l'aspecte de la gestió, «d'una gestió activa i decisiva», diu la Moció. D'altra banda, tenim un fet que reivindica la continuïtat dels hàbitats naturals, acceptada aquesta necessitat per tothom. I, finalment, hi ha uns altres punts que es centren en l'amenaça dels parc eòlics en alguns aspectes de la protecció del medi natural, dels espais naturals, en els futurs parcs naturals, en les zones PEIN i zones frontereres als parcs naturals o, per exemple, en aspectes de biodiversitat. Quan dic amenaça no estic dient que tots els parcs o que l'energia eòlica és una amenaça per als espais naturals, però pot ser-ho si es fa malament, i això és amb el que hem de tenir cura. Em centraré en aquests tres blocs per defensar la nostra posició.

Quan parlem que cal una gestió activa i decisiva, no només ha de ser per a la regeneració, perquè ja donem per suposat que la major part dels espais naturals estan degradats. Sortosament, n'hi ha que encara no ho estan, però estan constantment sota l'amenaça. Per tant, la gestió, la protecció ha de ser també per evitar que els que encara estan mínimament bé es converteixin en zones degradades. Des de l'any 92, quan es va començar, quan es va tirar endavant el PEIN, ha mancat aquesta gestió activa i decisiva. Aquesta manca d'acció ha por-

tat moltes vegades desorientació i, fins i tot, desconfiança, sobretot a les persones, a les entitats que hi estan implicades; els ens locals, en el moment en què s'ha de delimitar l'espai, no saben gaire com han d'actuar; els propietaris, persones interessades en el medi natural..., i llavors això fa que hi hagin reaccions molt diverses; persones que tenen interès a formar part del PEIN, persones, propietaris que diuen: «No, no, jo vull quedar-me'n fora», i això és perquè falta informació.

Els propietaris, els ens locals necessiten unes orientacions que fins ara no han tingut. S'ha portat malament, això del PEIN. Tant la propietat privada com els ens locals poden ser uns agents importants de cara a la protecció o, al contrari, una mala actuació pot portar, com deïem, a la degradació. Tot depèn com es facilitin les coses. No fa massa, va haver-hi una declaració a Montesquiú parlant de la custòdia del territori, que en el fons el que pretén, el que diu aquesta declaració, aquesta intenció de custòdia del territori, és que s'ha de facilitar que els propietaris, els usuaris del territori puguin participar activament en la conservació i que, per això, s'han de facilitar les coses perquè ho puguin fer.

En l'apartat que té a veure amb la continuïtat dels hàbitats naturals -això ho veiem tant en el punt 1 com en el punt 2-, sempre hem dit que no té sentit això que els espais protegits estiguin aïllats, perquè això no permet mai el manteniment dels processos ecològics en el conjunt del territori. Per tant, això d'establir uns grans sistemes naturals, creiem que és correcte i que no hi fa cap mal que tinguem definides unes grans zones que sapiguem que per al nostre país són zones importants de cara a preservar el nostre patrimoni natural. Nosaltres no estem d'acord amb el que diu el senyor Rull, que ja hi ha protecció i que, per tant, no cal fer aquestes grans zones, no sobra tenir definits aquests sistemes. I, a més a més, hauria de ser una política habitual, la d'anar fent xarxes d'espais que tenen un interès. Els rius, per exemple, poden ajudar en aquestes connexions. Ja sé que vostès últimament diuen que estan d'acord amb els corredors i que per això suposo que votaran favorablement o han arribat a una transacció en el punt 1, però encara falta molt més; els rius tenen molt per millorar, poden haver-hi altres zones que no s'estan potenciant com a espais naturals i que s'haurien de potenciar, per exemple, les serralades prelitorals de Tarragona, etcètera. Tot i així, nosaltres creiem que és important aquest punt 2 que han posat en la Moció el Grup Socialista.

En els altres punts, del 3 al 5, que és el que parla dels efectes de les centrals eòliques, voldríem fer alguns comentaris. D'entrada, tots els arguments que deia el senyor Rull amb relació als parcs naturals, miri, formalment està molt bé que creguin que no cal modificar una llei i que per això els parcs antics sí que estan exclosos i els nous no, però tots sabem que, de lleis, se'n modifiquen, i si cada parc té la seva regulació, ja és casual que els antics estiguin exclosos i els nous pressuposem que no. Nosaltres creiem que o tots o cap, que per això en diem la figura de parc natural, i que hi ha d'haver uns mínims que es respectin a tot arreu, i aquesta de l'exclusió de les centrals eòliques ha de ser una de les condicions que ho unifiqui.

Quan es parla de les zones PEIN i de les zones frontereres en els parcs naturals, vostè diu: «El 59% dels PEIN ja n'estan, exclosos.» Home!, això es pot veure com una cosa que és molt o també es pot veure que no gaire, és poc més de la meitat. Per tant, creiem que sí, que val la pena d'estudiar-ho, però estudiar-ho sempre tenint en compte que insistim que és important que hi hagi energia eòlica, que es faci energia a partir del vent en el nostre país, però mirem bé els espais naturals que hem protegit o que hem intentat delimitar, perquè tenen un interès natural, i que no estiguem cometent un error exclouent-los.

Quant a la diversitat, no pot ser que, constantment, hàgim d'estar patint perquè una determinada activitat econòmica, uns interessos especulatius estiguin amenaçant espècies, estiguin amenaçant hàbitats, perquè això va en detriment que aquí, a Catalunya, tinguem una biodiversitat com cal, la que necessitem, i que cada vegada sigui més gran. Està pendent de tenir, determinades, les espècies protegides i dir què farem perquè no estiguin en perill d'extinció i, tot sovint, surten informes d'experts que diuen que les coses no van tan bé i que, per tant, s'ha de millorar la política o la gestió que es fa dels espais naturals perquè la biodiversitat –parlem de flora i de fauna–, doncs, no es vegi amenaçada.

En tot això, nosaltres creiem que aquests punts que presenten en la Moció el Grup del Socialistes - Ciutadans pel Canvi són correctes i que van en el mateix sentit de declaracions i d'iniciatives que hem fet aquí, en aquest Parlament, des del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds i, per això, li donarem suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Font. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, ara té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Rull, tenim la sensació que, fins i tot, se'ls acaben les bones intencions, perquè en aquesta Moció hi ha punts que entenem que no és senzill d'assumir, que no són senzills d'assumir pel seu Grup, donat el posicionament que han tingut al llarg d'aquests darrers mesos, per exemple, pel que fa a tota la situació del Mapa eòlic. Però hi ha altres aspectes –després en parlarem– que entenem que podrien ser perfectament assumibles.

L'actual situació dels espais naturals a Catalunya, com vostès saben, està molt pitjor del que podria estar. Sovint reclamen competències i, quan les tenen, ens diu que no són competència exclusiva. Efectivament, però, en tot cas, en les competències que tenen, si hi destinessin els recursos que pertoqueu i hi hagués la voluntat política d'impulsar una gestió acurada en aquests espais, segurament podríem estar molt millor.

Com tots vostès han fet, separarem aquesta Moció en dos blocs: un pel que fa a la gestió dels corredors biològics, un altre pel que fa a les zones PEIN.

Pel que fa a la importància dels corredors biològics. Finalment, sembla que s'han posat d'acord en un text; no ens sembla malament, en definitiva, definir espais de conservació d'aquests corredors biològics. Fins quan? Fins que algun d'aquests corredors, o en algun d'aquests corredors, hi hagi un espai susceptible de ser urbanitzat o de ser industrialitzat. I estic pensant, per exemple, en el polígon industrial de Can Fenosa; estic pensant, per exemple –i en parlarem ben aviat; ben aviat tindrem ocasió de constatar si, efectivament, estan decidits, els dos grups majoritaris d'aquesta cambra, a defensar aquests corredors biològics, també, quan hi ha interessos urbanístics–, per exemple, en el pla de Carat de Gavà. Tenim una proposició no de llei presentada que, malgrat que a la nostra Comissió, la Comissió de Política Territorial i Medi Ambient, portem una certa acumulació de feina, doncs, segurament que, tard o d'hora, podrem discutir-ho, i veurem quina posició pren cadascú.

Estem parlant d'una zona, com vostès saben, realment important, i no podem partir de criteris o sotmetre'ns a interessos econòmics, quan sabem que trencar aquests corredors biològics hipoteca el futur dels nostres espais naturals, per més que, després, hi destinem recursos que, com vostè sap, són, de moment, molt escassos –mentre no es demostrï el contrari amb uns altres pressupostos–, són absolutament escassos pel que fa a la gestió d'aquests PEIN.

Però deia: «recursos econòmics i voluntat política». En aquests moments tampoc no hi ha els plans d'usos desenvolupats en molts dels PEIN. I, a més a més, no tenen ni recursos per fer-ho, perquè, és clar, si es gasten els milers de milions a comprar la Platja Castell, d'una forma innecessària, quatre dies abans que els tribunals diguin que és zona no urbanitzable, després han de fer que AENA, Aeropuertos nacionales –que, evidentment, tinc la sensació que la seva preocupació principal no és, precisament, defensar els nostres espais naturals–, hagi de ser qui financi el PEIN del Prat, qui financi amb 29 milions de pessetes, perquè, ni això, es veu que no té el Departament de Medi Ambient, per desenvolupar aquest PEIN. Amb quins criteris AENA desenvoluparà un PEIN?

Pel que fa als parcs eòlics. N'hem parlat força, n'hem parlat força. Nosaltres no estem tancats a res, però ens sap molt de greu que, quan hi ha un informe presentat per tècnics –i vostè ho sap–, tècnics del Departament de Medi Ambient i del Departament de Cultura, on defensen la no-implantació de centrals eòliques en zones PEIN, quan aquest mateix informe recull que hi ha més de mil megawatts sol·licitats fora de PEIN, finalment, el conseller ens digui, o ens plantegi un pla que preveu la implantació, també, de parcs eòlics en PEIN. Això no és «de rebut», i, a més, no entenem a quins uns interessos respon; no acabem de veure clar que això pugui respondre als interessos dels ciutadans ni a la defensa del patrimoni natural de Catalunya. Potser respon als interessos, sí, de les empreses adjudicatàries. Per cert, de les quinze que hi ha, n'hi ha set o vuit que amb noms diferents, però totes elles amb un mateix domicili social al carrer Balmes i, evidentment, la majoria d'elles sol·liciten els informes d'impacte ambiental a la mateixa empresa.

No sabem si són aquests, els interessos, però, en tot cas, si volem preservar els nostres espais naturals, el que cal és voluntat política, una gestió acurada i honesta; el que cal és destinar recursos econòmics i, si hi té interès, li puc facilitar la relació d'aquestes empreses adjudicatàries amb la seva adreça –he dit el carrer Balma i he de rectificar: el carrer Aragó, 295.

Bé, en global, estem contents que, si més no, hi hagi aquest primer punt que contempli una voluntat política, que ens agradaria veure traduïda, en cada cas en què hàgim de discutir quina ha de ser la destinació d'un d'aquests corredors biològics i, en definitiva, com li deia abans, no podem entendre que ni tan sols puguin acceptar el punt 4, que diu: «Estudiar amb tota cura la possibilitat de respectar les zones PEIN, les franges frontereres de parcs naturals i les zones d'elevada densitat d'ocells rapinyaires i, per tant, incrementar les hectàrees de les zones incompatibles». Per tant, estem parlant d'estudiar, allò que, normalment, quan presentem una proposició no de llei demanant les gestions, diuen: «En farem l'estudi», bé, doncs, aquí els demana d'estudiar, i ni això no es poden plantejar.

Senyor Rull, vostè i tot el seu Grup saben quina és la situació a les comarques de l'Ebre –en aquest cas, la zona més afectada per aquest Mapa d'implantació eòlica–, i, juntament amb altres projectes que vostès tenen en aquelles comarques, saben que no hi ha, precisament, un «carinyo» especial per als projectes que s'estan tirant endavant des de la Conselleria de Medi Ambient.

Em sap greu que avui no hi sigui, en la substanciació d'aquesta Moció, en l'exposició d'aquesta Moció, el conseller de Medi Ambient, però estic segur que vostès sabran trametre-l'hi, i esperem que no estigui indisposat com el dia en què li tocava posicionar-se sobre un dels projectes més importants per al nostre país, com era el transvasament en el si del Consejo Nacional del Agua.

Res més. Dir només que, és clar, donarem suport a aquesta transacció, al primer punt i als altres punts, presentats pel Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Té la paraula, pel Grup Popular, l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per a posicionar-nos davant d'aquesta Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. S'ha parlat de dos blocs en aquesta Moció i jo m'atreveixo a dir que, finalment, n'hi ha tres, de blocs, en aquesta Moció. Però, bé, en tot cas, ara els aniré desgranant un a un.

Les paraules de l'illustre diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el senyor Vendrell, feien una referència a un espai natural que una empresa de l'Estat

–AENA– hi està destinant 29 milions de pessetes. Tant de bo que, a cadascun dels espais d'interès natural de Catalunya, des de la Generalitat de Catalunya s'hi destinés 29 milions de pessetes. Sens dubte, canviarien molt les coses en el que són els espais d'interès natural i el que és la protecció del medi ambient, també, a Catalunya. Però va més enllà el d'AENA: al Pla director de l'aeroport de Barcelona, finalment són més de 3.000 milions de pessetes els que s'hi destinen per a aspectes mediambientals –al mateix Pla director en l'expansió de l'aeroport de Barcelona.

Dit això, també dir-li, senyor Vendrell, quan ara vostè feia referència a una empresa, o a diverses empreses en una mateixa seu social –i li parla un Grup que ha fet denúncies, que cal fer denúncies davant d'això si és que hi ha irregularitats, si és que es preveuen irregularitats–, que no val –evidentment, vostès poden fer legítimament el que vulguin– sortir aquí i dir: «Hi ha unes empreses que estan, totes, en una seu social». Escolti'm: quina és l'empresa?, quina és la seu social? I s'agafa i es denuncia. I li diu un Grup que ho ha fet, que ho ha fet en més d'una ocasió per diputats que són presents en aquest hemicicle per part del Grup Popular. Perquè, si no, fa la sensació que s'estan fent coses mal fetes, però no sabem quines són les coses mal fetes, i ja em permetrà –això és una falta de valentia, per dir-ho d'alguna manera– de no ficar damunt de la taula aquestes possibles irregularitats en un aspecte tan important i tan sensible per a la ciutadania i per a les Terres de l'Ebre com és l'aspecte que fa referència als parcs eòlics.

I començaré per aquesta última part, que són els punts 3, 4 i 5 de la mateixa Moció, que fa referència als parcs eòlics.

Des del Grup Popular volem deixar molt clara la nostra posició. Estem totalment d'acord amb una energia alternativa com són els parcs eòlics a Catalunya –primer punt.

La segona qüestió: volem veure i volem que s'estudien les alegacions, una a una, i, el conjunt d'aquestes alegacions, cap a quina direcció van, perquè, finalment, es pugui veure quin és el dibuix d'aquest futur Mapa eòlic de Catalunya.

No som partidaris, d'entrada, que hi hagi parcs eòlics o que hi hagi aereogeneradors situats en les zones PEIN de Catalunya, com cap –em suposo– dels grups d'aquesta cambra –d'entrada, no. Ara, això no vol dir que, després d'escoltar el territori, després d'escoltar ajuntaments afectats pels mateixos espais d'interès natural, després de veure quina és l'afectació en cadascun d'aquests espais, puguem dir que, en algun d'aquests espais d'interès natural, s'hi puguin situar alguns parcs eòlics o una part d'aquests parcs eòlics.

Per això, no donarem suport a un tema que creiem que és motiu de debat, encara, però que és motiu d'estudiar totes i cadascuna de les alegacions i de veure un dibuix definitiu del Mapa eòlic de Catalunya pel que fa referència a aquests punts que ens planteja el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, els punts 3, 4 i 5 d'aquesta Moció.

Pel que fa referència al primer i al segon punt d'aquesta Moció. El primer punt, d'alguna manera, planteja el que diferents grups d'aquesta cambra –i hi ha fet referència, abans, la diputada senyora Bet Font– hem anat reclamant, és a dir, la gestió dels espais d'interès natural, però, a la vegada, les delimitacions, fins i tot, d'aquests espais d'interès natural. I sembla que, finalment, han arribat a un acord amb una transacció a aquest primer punt que nosaltres li donarem suport.

Però el que no pot ser i del que ens queixem i el que reiteradament hem dit des d'aquesta tribuna és que hi hagi delimitacions fetes a escala 1:50.000 –a 1:50.000. Ja em perdonaran, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió; és tant com agafar i dissenyar, en aquest cas, els parcs eòlics sense tenir en compte els espais PEIN. És a dir, delimitin d'una vegada per totes –i nosaltres també lamentem que en aquesta Moció no hi hagi el conseller de Medi Ambient–, delimitin d'una vegada per totes els espais d'interès natural. No provoquin, dia a dia, la Comissió de Política Territorial que ens hàgim d'enfrontar per quines són les possibilitats urbanístiques, quines són les delimitacions futures, si s'ha d'esperar, si no s'ha d'esperar, finalment, aquestes delimitacions, perquè aquesta porta una problemàtica important sobre el territori i una problemàtica important, a la vegada, urbanística sobre el territori.

I és per això que, després d'aquest acord a què han arribat amb el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, nosaltres els donarem suport. Creiem que no és suficient, creiem que cal anar molt més enllà, i creiem, a la vegada, que també caldrà, en el futur, pensar a destinar-hi més recursos.

I, pel que fa a l'últim dels punts d'aquesta Moció –en aquest cas, el punt segon–, que, d'alguna manera, del que parla és que es defineixin aquests corredors biològics, que s'hi incloguin sis espais més, per nosaltres aquesta és una posició ja coneguda. Els corredors existeixen; creiem que, quan no tenim feta una delimitació de tots els espais d'interès natural, el que ficarem encara és molta més problemàtica sobre tots els aspectes –entre d'altres, aspectes urbanístics, però, entre d'altres, també, aspectes sobre el medi natural. És per això que nosaltres creiem que, abans de definir corredors biològics, abans de ficar altres espais sobre aquests espais d'interès natural, és necessari, finalment, acabar amb la gestió, fer una bona gestió, fer i definir cadascun dels plans d'interès natural, i és per això que, a aquest segon punt, nosaltres no li donarem suport.

Esperem, per això, que, al llarg d'aquest any i després dels diferents anuncis sobre les delimitacions dels espais d'interès natural, es pugui arribar, en un futur proper, a veure quines són les possibilitats de protecció del medi natural, quines són les possibilitats, a la vegada, de poder desenvolupar uns parcs eòlics respectuosos amb el medi ambient, i és per tots aquests motius el nostre posicionament respecte a la Moció presentada pel Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats

El president

A vostè, senyor diputat. La senyora diputada vol posicionar-se o ja es dona per posicionada amb la transaccional?

Moltes gràcies.

Hi haurà petició de votació separada? Del primer punt. Senyor Vendrell, em demana la paraula per...?

El Sr. Vendrell i Segura

Sí, senyor president, per contradiccions. En la intervenció del senyor Fabregat simplement, d'alguna manera, el senyor Fabregat demanava que, si tenim proves per demostrar que hi ha algun tipus d'irregularitat pel que fa al Mapa eòlic, ho denunciem, que tinguem la valentia de denunciar-ho.

Tingui per segur, senyor Fabregat, que, en el moment que tinguem proves que hi ha alguna irregularitat, de valentia per denunciar-ho, a aquest Grup, no n'hi faltaria, com no n'hi ha faltat sempre que ha calgut. Simplement, amb la meua intervenció, el que pretenia era denunciar el fet que, darrere el Mapa eòlic, hi ha un mapa econòmic.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor Fabregat?

El Sr. Fabregat i Vidal

Evidentment, per les allusions, ara directes –i un minut, senyor president–, del diputat senyor Vendrell.

Li insisteixo un cop més: si tenen proves, denunciïn-les; si, al darrere del Mapa eòlic, hi ha un mapa econòmic, denunciïn-ho. Tinguin la valentia, tinguin el coratge de fer-ho. I, a la vegada, si ens ho faciliten al Grup Popular, fins i tot, a la millor, podrem fer front comú davant d'aquest aspecte.

Hi insisteixo: des del Grup Popular ja ho hem fet; esperem que, algun dia, potser vostès ho puguin fer.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Passem, per tant, a la votació d'aquesta Moció en dos blocs. Primer, votarem l'apartat número 1, introduint-hi l'esmena transaccional presentada pel Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió, i després votarem tota la resta de la Moció.

Perdó. Senyora Montserrat Tura?

La Sra. Tura i Camafreita

President, crec que s'hauria de llegir, tal vegada, la transaccional, perquè no la coneixen el conjunt dels grups.

El president

Molt bé, així ho farem. Diu així: «Apartat 1. Intensificar el desenvolupament d'una gestió activa i decisiva en

els parcs naturals i als espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural, trencant el concepte de zones isolades d'aquests espais i definint espais de conservació dels corredors biològics.»

Aquest és el primer punt que ara sotmetem a votació.

Comença la votació.

Ha estat votada per 129 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a votar la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'atenció precoç (tram. 302-00072/06)

A continuació, comencem el debat de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'atenció precoç. La presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds i l'exposa la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

Prego, als senyors diputats que s'hagin d'absentar de l'hemicicle, que ho facin ràpidament. Moltes gràcies.

També se m'ha demanat que s'acumulin les dues mocions, perquè tenen el mateix objectiu. Té, en primer lloc, la paraula, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la il·lustre diputada senyor Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, tal com s'acaba d'especificar, a partir de dues interpellacions que van ser presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i pel nostre Grup, hem decidit acumular la defensa de les mocions corresponents, tenint en compte que hi ha un únic text de Moció que vam fer conjuntament, i també hem acordat de fer una distribució de les intervencions a partir que jo mateixa defensaré la Moció –hi insisteixo: una Moció que és única, presentada pels dos grups– i la senyora Marina Geli farà la seva intervenció amb relació a la defensa de les esmenes.

Per tant, en aquest torn i per presentar aquesta Moció sobre atenció precoç, voldria recordar com, en les intervencions que vam fer en l'anterior sessió de Ple, vam estar insistint que l'objectiu d'aquella interpellació –aquesta interpellació que va sobre atenció precoç– era incidir en la consolidació d'aquest sector i en el manteniment d'una qualitat en l'atenció, que entenem que s'havia arribat a una qualitat molt elevada, s'havien fet avenços importants i, en tot cas, teníem una certa preocupació perquè no es produís un declivi d'aquesta qualitat. Per això, parlàvem de consolidació d'aquest sector d'atenció precoç, que es va decidir que constituís una sola xarxa pública, que fos un dret universal per a tots els infants que tinguessin necessitat d'aquest servei, i som conscients que avui constitueix un referent arreu

de l'Estat i, també, en el context d'Europa. Per tant, n'estem orgullosos, i, a partir d'aquest orgull, també volem insistir que cal mantenir aquesta qualitat; cal consolidar aquest sector.

Justament amb aquesta idea, amb aquesta intenció, es presenta una Moció que va adreçada a apuntalar aquells aspectes que enteníem que són millorables.

Per una banda –i aquest és el primer punt de la Moció–, la proposta és que caldria millorar la cobertura d'atenció precoç pel que fa referència a la sectorització, és a dir, pel que fa referència a cobrir, amb els serveis necessaris en aquella part del territori que encara estan insuficientment coberts, sigui a través de centres d'atenció precoç, sigui a través de serveis itinerants, acabar de completar aquesta cobertura, a partir dels mateixos compromisos adquirits en el III Pla d'actuació social, que ho va definir, i a partir d'analitzar els canvis que s'hagin pogut produir amb relació a les necessitats.

Es tracta, en definitiva, d'adequar aquesta xarxa d'atenció precoç a les necessitats existents, acabar-ho d'adequar; per tant, completar aquesta xarxa pública.

En segon lloc –i aquest és el segon punt de la Moció–, proposem que es garanteixi un mínim d'assistència d'un any a aquelles persones, a aquells infants que arriben a la xarxa d'atenció precoç, tenint en compte que, entre els quatre i els sis anys, no hi ha una atenció, si no és que es consideri molt necessària amb relació al tipus de patologia o al tipus d'assistència que cal donar.

Tenint en compte que molts dels trastorns, sobretot els emocionals i els que tenen a veure amb el llenguatge, es detecten un cop l'infant arriba a l'escola, és molt freqüent que hi hagi infants que arribin als serveis d'atenció precoç un cop ja han superat els tres anys i, per tant, com que, si no es tracta de casos severos, s'interromp l'atenció als quatre anys, aleshores enteníem que donar un mínim d'atenció perquè en tots els casos pugui haver-hi, com a mínim, un any d'assistència assegurava molt més que es pugui donar aquesta atenció amb qualitat.

En tercer lloc, hi ha un parell de punts en la Moció que tenen a veure amb qüestions de coordinació –coordinació–, perquè, tenint en compte que la xarxa pública d'atenció precoç, comparteix algunes de les seves funcions amb allò que depèn de Sanitat, enteníem que la xarxa d'atenció precoç, pel fet d'atendre, a més a més dels problemes de salut mental –té un dispositiu que agrupa diferents professionals pel que fa referència –i, per tant, un tractament interdisciplinari..., hauria de ser el dispositiu de referència en l'atenció als infants amb trastorns de desenvolupament, i que caldria incloure-ho en els protocols i procediments de consulta i derivació habituals. I dèiem que caldria estudiar que pogués convertir-se en referent, també, de l'etapa 0 a 6 anys en salut mental. Per tant, estudiar-ho, veure de coordinar millor aquestes dimensions.

I, també, en aquesta qüestió de coordinació, millorar, donar els mecanismes perquè aquests dispositius d'atenció a la infància puguin ser eficaçment derivats des de l'àmbit social, des del sanitari, des de l'educatiu i des del judicial, precisament, per garantir l'acció integral als infants que ho requereixin.

Un altre dels punts de la Moció té a veure amb recursos, sempre –i això és una insistència constant– que, lògicament, garantir un funcionament en qualitat implica, també, anar adequant els recursos a les necessitat. I hi ha hagut un increment quant a la demanda dels serveis d'atenció precoç, un increment de la demanda molt superior al que ha sigut l'increment dels recursos corresponents, i això és el que ens feia plantejar que, si hagués una millor adequació entre aquest increment de la demanda i els recursos que s'hi destinen, es fessin els concerts de forma quadriennal i que es contemplessin partides específiques d'inversió, perquè aquest és un dels punts que potser fóra, en aquests moments, també, més necessari tenir present.

I finalment hi ha tres altres punts de la Moció que tenen a veure amb la normativa administrativa. Ja hem insistit en diverses ocasions que el fet que l'atenció precoç surti en el Decret 394/96, aquell on es defineix el sistema de preus en la prestació de serveis socials, quan es tracta d'un servei que en la pràctica, perquè així ho vam acordar..., fos prestat de forma gratuïta i universal, això genera tot un seguit de burocràcia innecessària que es resoldria simplement modificant aquest Decret. I també, com una conseqüència d'haver d'aplicar aquest Decret, doncs, caldria suprimir el contracte assistencial com a requisit per acudir als serveis d'atenció precoç, perquè també aquesta burocràcia, encara que sembli una qüestió molt puntual, no és anecdòtica des del punt de vista que interfereix o posa passos innecessaris a aquesta atenció.

I finalment, tenint en compte que els serveis d'atenció precoç pràcticament funcionen com un sistema ambulatori, semblava convenient que es modifiqués la normativa referent als mecanismes de participació dels usuaris i usuàries en els òrgans de govern, justament per fer-la més adaptable a les característiques específiques d'aquests centres.

Aquesta és la Moció i esperem que a través del seu contingut pugui ser votada favorablement pels diferents grups d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, a vostè, senyora diputada. Ha presentat una esmena, Convergència i Unió, que, per defensar-la, té la paraula la il·lustre diputada senyora Concepció Tarruella.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per part del nostre Grup Parlamentari hem presentat una sèrie d'esmenes a aquesta Moció sobre l'atenció precoç que van en la línia una mica de compromís que el Govern ha anat assolint durant aquests anys amb el desenvolupament d'aquesta xarxa; xarxa d'atenció precoç que, per una altra part, ha estat ja feliçada per part, en altres ocasions, d'aquest Parlament i que en la interpellació de l'altre dia, doncs, també els mateixos grups interpellants, els mateixos grups parlamentaris que van interpellar van reconèixer que havia sigut una xarxa que ha funcionat, que funciona bé i que

ha servit de model als altres llocs de la resta d'Espanya, i que és una xarxa que està sent imitada contínuament.

És cert –és cert– que l'evolució i les necessitats fan que aquesta xarxa s'hagi d'anar adaptant, hagi d'anar evolucionant i s'hagi d'anar contínuament modificant per poder donar millor resposta a les necessitats que se'ns plantegen dia a dia. En aquest sentit nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes de modificació, assumint també aquest compromís d'evolució, perquè, per exemple, en la primera esmena ja diem..., s'assumeix aquest seguir desplegant aquesta xarxa i analitzant les necessitats que es vagin generant segons els canvis que es vagin succeint en la població que s'està atenent.

L'atenció precoç ha canviat, ha evolucionat i ha augmentat moltíssim els darrers anys, però també la tipologia d'aquests infants. El que..., aquest darrer any s'han creat quatre centres d'atenció precoç precisament en les comarques..., totes lleidatanes –se n'ha creat un al Pla d'Urgell, a l'Alta Ribagorça, al Pallars Jussà i al Pallars Sobirà. I està previst enguany –properament, ara ja sortirà a licitació i a concurs– un altre centre a la comarca de la Ribera d'Ebre. Amb aquests centres es completarà la xarxa i el compromís que ens marcava el pas. Per tant, donat que s'han efectuat també aquests canvis socials, molts canvis demogràfics, entre altres, doncs, augment de la immigració, canvis territorials, és lògic que calgui anar analitzant aquestes necessitats que es generin d'una manera dinàmica per poder donar resposta al màxim adaptades a la realitat. En aquest sentit, doncs, anava aquesta esmena.

Quant a la segona esmena, entenem perfectament el sentit i el motiu d'aquest punt, però la modificació nostra va en el sentit de comprometre's a incrementar les hores necessàries d'atenció precoç que es necessiten per a facilitar aquesta assistència a tots els infants que ho necessiten, fins als sis anys si és necessari; però està clar: la gran majoria dels infants que reben atenció és dels tres als quatre anys. Està previst, doncs, que aquest augment d'hores concertades que s'incrementen a l'atenció directa i que es puguin perllongar sigui també segons el criteri dels professionals; és els professionals que tracten cada un dels infants i de manera individualitzada qui els han de marcar el temps i els que ens han de dir el temps mínim de durada d'aquest tractament. En el cas que sigui necessari un any, un any; en el cas que sigui necessari més, més, i en el cas que n'hi hagi prou amb sis mesos més de tractament, no lligar-nos explícitament mitjançant un compromís que tots hagin de ser d'un any més. De totes maneres vull recordar i vull fer incidència que això ja s'està fent; en els motius en què els professionals diuen que s'ha d'allargar el tractament durant un any o durant més temps, això ja s'està assumint i s'està fent a l'actualitat també.

Quant a les esmenes de la complementarietat i que es necessiten coordinar millor les xarxes que tenen els infants ja sigui des del vessant de salut mental o des de la resta de deficiències que puguin tenir els infants, l'esmena nostra de modificació va en el sentit d'assumir el compromís de millorar aquesta complementarietat que existeix a les xarxes públiques de salut mental i d'atenció precoç. Està clar que des de l'Administració el que s'ha de potenciar és la coordinació i aquesta comple-

mentarietat entre els diferents serveis que atenen a la població infantil, i el que no hem de promoure és la competitivitat entre els diferents equipaments. Per aquest sentit cal fer esment que la comissió interdepartamental per a l'atenció a la població infantil i juvenil amb discapacitat o amb risc de patir-ne participa en els departaments de Benestar Social, d'Ensenyament, de Justícia i de Sanitat. Aquesta comissió, saben ja molt bé les senyores diputades que té per objectiu articular els diferents serveis i equipaments implicats per a donar una resposta integral a les necessitats dels infants i a totes les seves famílies i afavorir, doncs, l'optimització dels diferents serveis especialitzats, i sobretot el que s'ha d'anar a evitar és la duplicitat en aquestes intervencions.

També hem presentat una esmena de modificació quant a impulsar la coordinació entre els diferents dispositius d'atenció a la infància en el marc de la comissió ja existent, la comissió interdepartamental de coordinació d'actuacions de l'Administració de la Generalitat adreçades als infants i adolescents amb discapacitat o amb risc de patir-ne. Aquesta coordinació s'impulsarà des de la Secretaria de la Família; saben molt bé les senyores diputades i senyors diputats que quan es va crear la Secretaria de la Família una de les tasques que se li van encomanar va ser la d'impulsar i seguir aquests programes de coordinació interdepartamental al territori, també.

Quant a la cinquena esmena que vostès ens han presentat, que és de millorar o de canviar la forma de contractació i de demanar les inversions, nosaltres aquí fem una esmena de modificació comproment-nos a estudiar a partir d'aquest any vinent, dels pressupostos del 2002, les formes de contractació més oportunes en cada cas. Dintre d'aquesta forma de contractació i amb els contractes que es fan a les entitats, ja hi van..., se contempen, doncs, les hores que s'intervé, que intervenen—que han augmentat considerablement en aquests últims anys—; la revisió dels concerts ja s'ha anat fent—des de l'any 98 també, que es van fer els primers concerts, s'ha anat fent les revisions anuals—; també s'ha previst l'augment del preu/hora, i, a més, dintre d'aquest contracte ja es contempla tot el que vagi referent a totes aquestes partides.

Pel que fa al finançament addicional, creiem que no és necessari donat que els centres de desenvolupament infantil i atenció precoç han d'ajustar-se a les clàusules tècniques a què es comprometen amb el Departament i, a més, han de gestionar les seves llistes d'espera, han d'adequar la seva activitat a les necessitats de la població, i el que han de fer és adaptar-se a aquestes necessitats i no a la dinàmica del servei.

Quant a les esmenes referents a la normativa, de les tres esmenes referents..., dos, les dos primeres, en què demanaven la supressió de l'annex d'un decret, el que nosaltres aquí hem presentat..., unes esmenes de modificació que comprometen a prendre les mesures oportunes per fer possible la gratuïtat i la universalitat d'aquests serveis d'atenció precoç a Catalunya i la d'estudiar la necessitat d'establir aquest contracte assistencial independentment de la gratuïtat del servei. De fet, aquesta gratuïtat i aquesta universalitat en l'atenció precoç a Catalunya, ja es fa, es porta a terme a tot Cata-

lunya; hi ha una petita excepció—ja ho va dir en el seu dia en un moment de la interpellació la senyora consellera— de dos ajuntaments, que això s'ha d'acabar de solucionar, i si això es fes podríem deixar aquests ajuntaments en una situació una mica delicada.

Per tant, el que sí que hi ha és aquest compromís de prendre aquestes mesures per fer que això sigui efectiu i, a més, estudiar la necessitat d'aquest contracte, ja que segons l'opinió, també, dels professionals que tracten aquests infants i les seves famílies..., diuen que és important la implicació de la família, és fonamental la implicació de la família en aquests tractaments d'atenció precoç, i mitjançant aquest contracte programa..., aquesta implicació, la formació també que necessita aquesta família..., i és una eina per fer-les implicar més i és també un compromís per part d'aquestes famílies, ja que amb aquest contracte assistencial se senten molt més implicades i lligades.

I a la darrera esmena de modificació de normativa, estem totalment d'acord amb l'esmena que vostès han fet d'estudiar aquesta modificació de la participació del consell assessor. I donat que aquesta normativa estava pensada en un principi per als establiments de tipus residencial i no ambulatori, com és el cas d'aquests centres, per tant, a aquesta esmena també li donarem..., no hem presentat esmena i donarem suport a la que han fet vostès.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Per posicionar-se té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta, pel Grup d'Esquerra Republicana.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, no perquè el tema sigui menor, sinó per la brevetat de la meua intervenció.

Nosaltres votarem favorablement a la Moció que presenten les dues diputades interpellants perquè creiem que desenvolupa molt àmpliament i de forma clara la necessitat expressada des de diferents sectors, tant professionals com socials, de la millora de l'atenció precoç; nosaltres creiem que aquesta Moció aporta millores substancials pel que fa als serveis d'atenció precoç.

Voldríem destacar tan sols dos punts. Un és el temps d'atenció, que és importantíssim i, malgrat el que s'acaba d'expressar, actualment s'està donant de forma general l'atenció fins als quatre anys i no s'està assegurant l'atenció mínima d'un any, malgrat que sigui a criteri professional. Entre altres coses, pensem que, malgrat que els pressupostos del 2001, que vam debatre al desembre, ja recollien a la memòria l'atenció fins als sis anys, la quantia pressupostada era la mateixa que l'any 2000. I ja es va indicar per part d'alguna de les diputades interpellants que mentre la demanda creixia un 44%, la inversió decreixia un 20%, i llavors les millores no seran possibles si decreix la inversió en aquests aspectes. Nosaltres pensem que cal millorar, malgrat

que reconeixem que és un servei que funciona bé, i que..., però cal mantenir el nivell i millorar i no fer pas-ses enrere com s'estan fent en alguns àmbits.

També destacar un altre punt, el punt número 6, en el que es demana la supressió de les contraprestacions segons el que marca el decret de preus. Aquest és un reconeixement de la realitat i una demanda dels i les professionals del sector, i no es tracta –pensem que com diu l'esmena que es presenta per part de Convergència i Unió– de prendre les mesures oportunes, sinó de reconèixer una realitat que s'està produint i, d'alguna manera, recollir el que s'ha debatut àmpliament en aquest Parlament altres vegades.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, també per la brevetat de la meua intervenció, però tot i no fent-ho des de l'escó, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular, el que sí voldríem dir és reconèixer l'oportunitat i la procedència de la presentació d'aquestes dues interpellacions.

Crec que la xarxa d'atenció precoç es va beneficiar del que en diem, en el tràmit parlamentari legislatiu, «el control a la tasca de govern», tant en l'any 97 com en aquests anys. L'any 95 es va adscriure, aquesta xarxa, a la Conselleria de Benestar, però les interpellacions fetes l'any 97 van permetre el que nosaltres i les interpellants vam reconèixer com la sectorialització i la distribució en l'àmbit municipal i a cadascuna i a moltes de les comarques del nostre territori.

Per això crec que, en aquest cas –i la consellera hi estarà d'acord, en aquest cas–, en aquesta xarxa d'atenció precoç, s'ha vist l'eficàcia de la presentació d'interpellacions, que han permès en un primer lloc aquesta concertació i aquesta sectorialització, i, ara, en aquest cas, com bé deien les dues diputades interpellants, «la millora de la qualitat d'aquesta xarxa d'atenció precoç».

Estem en una xarxa d'atenció precoç que és bona, que és un model que s'està seguint a altres països –s'ha dit ja per part de les diputades que m'han antecedit en l'ús de la paraula–, però el que cal, també, és millorar-ho. Crec que la síntesi de les interpellacions que es varen presentar va ser adient; cal millorar l'àmbit d'aplicació; cal millorar la duració de la prestació que s'està duent a terme amb la xarxa d'atenció precoç, i cal millorar la coordinació dels serveis de salut mental infantil amb els centres, amb el que s'està fent als centres d'atenció precoç. També és important reconèixer que no podem portar a terme una bona xarxa d'atenció precoç, tot i que estem parlant de la seva millora, si no parlem dels recursos, si no parlem del pressupost, si no parlem de les inversions.

Les dades que tenim són que a l'any 88 hi havia un total..., un nombre de 1.297 usuaris i que al 2000 han passat a 5.000. D'això ens n'hem de congratular tots plegats, que estem permetent que una xarxa d'atenció precoç, un dret en el sistema de serveis socials, que anem a la configuració d'aquest dret com es preveu en aquest..., la seva universalitat i la seva gratuïtat, a més, estigui permetent, doncs, que un nombre de 5.000 infants es puguin beneficiar dels serveis interdisciplinaris que es donen en aquesta xarxa de centres d'atenció precoç.

El pressupost, l'any 99, va ser de 1.110 milions; l'any 2000 es va incrementar, però es va incrementar poc –és de ben reconèixer que es va incrementar poc–, donat que l'increment va ser d'un 15% davant de la demanda –el creixement dels usuaris–, que era d'un 44%. Hem de treballar tots plegats, evidentment, perquè aquest increment, doncs, pugui ser molt més elevat en els anys propers.

Passem a analitzar la Moció que es presenta conjuntament per les dues diputades interpellants. En el primer punt s'esmentava completar la xarxa pública d'atenció precoç dins del conjunt del que preveu el tercer Pla d'actuació social. A nosaltres ens està bé que s'augmenti i que es completi la xarxa d'atenció precoç i, també, el que es deia «estudiar, doncs, les necessitats que generen per poder augmentar aquesta xarxa pública», com una de les esmenes venia dient. És a dir, que se segueixi desplegant aquesta xarxa, que ara gaudeix d'uns cinquanta-dos centres i n'hi havien, com va comentar la consellera, previstos, doncs, quasi un nombre de cinc, altres comarques, dos més en altres comarques, etcètera; cal seguir desplegant aquesta xarxa, però, sobretot, analitzar les necessitats que es generin.

I m'agradaria, doncs, que el que avui aprovaríem aquí no quedés en un compromís indefinit, sinó que, evidentment, anem fent el seguiment que s'analitzin aquestes necessitats en funció dels canvis i de la demanda, sobretot, que es vagi produint.

Creiem, des del Grup Parlamentari Popular, que l'apartat 2 és important. És important en el sentit que, com molt bé deien les diputades interpellants, és a partir dels tres anys, quan els infants entren a la xarxa educativa, quan es comencen a detectar molts més trastorns del desenvolupament, i que llavors caldria garantir aquest any fins als quatre anys, que és com fins ara s'està donant el servei a la xarxa d'atenció precoç.

Nosaltres creiem que aquest és el camí i nosaltres creiem que, tot i que s'han d'incrementar les hores d'atenció precoç amb l'objectiu de facilitar aquesta assistència, caldria que tots plegats féssim un compromís ferm que aquest increment d'hores permetés la millora substancial de l'atenció d'aquests infants dels tres als quatre anys.

Pel que respecte als apartats tres i quatre és obvi i absolutament necessari que hi hagi la coordinació de les diferents xarxes de salut mental amb les xarxes dels centres d'atenció precoç.

I, evidentment, arribem a un dels aspectes que jo he esmentat que era un dels més importants, no solament

el Decret de preus, que crec que aquest és un dels grans reptes que tenim per endavant, senyora consellera, senyors i senyores diputades; crec que aquest Decret de preus ens hauríem de plantejar... –moltes vegades s'ha parlat, però ens ho hauríem de plantejar, no solament aquí, que sembla ser que només dos ajuntaments eren els que encara no tenien aquestes tarifes de preus, sinó tot plegat–; és a dir, la funcionalitat i l'objectiu d'aquest Decret de preus en la prestació dels serveis socials.

Doncs bé, pel que respecte a l'increment del pressupost, nosaltres creiem que s'ha fet, tot i que he reconegut que l'increment, doncs, ha estat d'un 15% amb criteris de suficiència, amb criteris d'equitat i de qualitat, i que, a partir del 2002, caldria renovar i estudiar les formes de contractació més oportunes. No crec que ara sigui necessari concretar unes formes de concerts quadriennals quan ja hem reconegut que els convenis estan realitzant i estan augmentant els mòduls, preus, hora.

Evidentment, cal prendre les mesures oportunes per fer possible la gratuïtat i la universalitat. Crec que no està de més dir-ho, és adient que es digui, però ja partim que aquest és un dels pocs serveis socials, com li dèiem a la consellera –i ho recordo amb una meva interpellació respecte a la gent gran–, que l'objectiu, el futur del nostre estat del benestar, anar cap a la societat del benestar, és adquirir aquests dos requisits en moltes de les prestacions de serveis socials que, ara com ara, encara els manca, com són la gratuïtat i la universalitat. Estem parlant d'un d'ells que, ara com ara, doncs, encara gaudeix, està gaudint en grau quantitativament d'aquests dos requisits i creiem que el futur ha d'anar cap aquí.

Per això nosaltres acceptarem tots els punts que es presenten a la Moció excepte els que ja hem dit, el 2 i el 5, que nosaltres no podríem votar a favor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Marina Geli.

La Sra. Geli i Fàbrega

Honorable president, defensaré o faré el posicionament en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i d'Iniciativa per Catalunya - Verds amb relació a les esmenes presentades per Convergència i Unió.

Honorable consellera, representants dels sectors, senyores diputades, senyors diputats, és molt simple la justificació de les esmenes que nosaltres podem acceptar i de les dos que nosaltres no podem acceptar en base als objectius d'aquesta interpellació.

La primera esmena que, per nosaltres, era molt important, el concepte com a mínim, s'accepta que la xarxa d'atenció precoç cal acabar-la de desplegar territorialment, i que, per tant, hi ha un compromís que l'any 2001 s'acabi de desplegar. Per això nosaltres podem, òbviament, acceptar aquesta esmena.

La segona esmena no podem acceptar-la, perquè un dels objectius fonamentals de les dues interpellacions

anaven per intentar consolidar la xarxa i, sobretot, per parlar de qualitat d'atenció. I per això ens semblava indispensable pactar en aquest plenari que assegurés, que garantís els recursos suficients per assegurar que un any era el mínim d'atenció a les persones, als nens i nenes, que entren a la xarxa en els tres anys, perquè, a més, és el grup més nombrós. Aquest és l'únic servei social de dret, honorable consellera. Entenem que és el més fàcil, és el més fàcil des del punt de vista que hi ha altres que requeririen anàlisis amb molta més profunditat. Aquesta és una xarxa, diríem, no residencial; és una xarxa que té una població molt limitada, diríem, i que, per tant, hi estem invertint una quantitat assequible, però entenem que aquest era un punt incondicional de la nostra Moció. De totes maneres, demanaríem al Govern, a l'honorable consellera, que l'esperit que hi ha darrere de l'esmena es mantingués; que és evident que nosaltres veiem la voluntat de dir que hem d'acceptar l'increment de les hores d'atenció.

La tercera esmena la podem acceptar perquè és obrir de nou un debat que està aquí davant. És el debat de si la xarxa d'atenció precoç en l'etapa de zero a sis s'ha de convertir o no en la xarxa de salut mental per a aquesta etapa. Per tant, obrim aquest debat, i nosaltres pensem que si pensem en aquest moment que són complementàries probablement el nostre posicionament era molt més clar: de zero a sis anys, si revisàvem la necessitat d'increments de professionals de la psiquiatria, la xarxa de l'atenció precoç actual podria esdevenir l'única xarxa amb un enfocament multidisciplinari, com ja ho és, de salut mental. De totes maneres, acceptem aquesta tercera esmena de Convergència i Unió.

La quarta esmena també podem acceptar-la, perquè vol dir que reconeixem que hem de millorar la coordinació de totes les xarxes. Aquest és un debat que hem portat aquí moltes vegades, tenim els EAIA, tenim els EAP, tenim la xarxa de salut mental, tenim la xarxa d'atenció precoç. Totes atenen en algun moment, la xarxa sanitària, l'educativa, la social, aquestes persones, aquests nens i aquestes nenes i les seves famílies, i, per tant, acceptarem l'esmena perquè vol dir que hem de millorar aquesta coordinació.

La cinquena esmena no podem acceptar-la, intentaré justificar perquè no podem acceptar-la. Insisteixo que l'objectiu de les interpellacions volia dir consolidar el sector, consolidar la concertació i anar més enllà. Nosaltres coneixem, honorable consellera, que vostè ha fet una proposta molt reivindicada pels nostres grups de concertació plurianual amb els ajuntaments, que hi ha un esberrany; per tant, nosaltres també presentàvem aquí una demanda de concertació en la xarxa d'atenció precoç quadriennal, i que, evidentment, perquè, si no –i ho repeteixo–, els pressupostos d'enguany podrien induir a una reflexió d'una certa fragilitat econòmica del sistema. (*Remor de veus.*) És cert que hi van haver increments, però és cert que quan divideixes els diners o quan calcules...

El president

Senyora diputada..., esperi's un segon. Prego als senyors diputats que estiguin amatents al que estem fent en aquests moments. Gràcies.

La Sra. Geli i Fàbrega

Nosaltres plantejàvem, honorable consellera, que aquest era el moment d'un pas endavant dels concerts plurianuals i de, sobretot, pensar que aquest és un sector que pot esdevenir fràgil des del punt de vista econòmic, perquè té mancances i perquè necessita inversió i acceptació que cal finançar les partides o l'activitat addicional. Aquest és un sistema absolutament habitual en el sistema sanitari. I, a més, quan vostès mateixos, quan vostè, honorable consellera, per primera vegada presenta en els ajuntaments una proposta de convenis plurianuals on també hi ha inversió i activitats addicionals o altres activitats, pensàvem que aquest era el moment. I no li ho demanàvem per enguany, li demanàvem obrir un procés de vuit mesos o de nou mesos de reflexió amb el sector i de veure la disponibilitat, no per al pressupost d'enguany, perquè ja l'hem aprovat, sinó pel pressupost de l'any 2002.

Per tant, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena, perquè ens sembla que la nostra obria un camí de molta més consolidació, de garanties, de no tenir por, de la fragilitat econòmica d'aquest sector.

La sisena i la setena nosaltres les podem acceptar. Acceptar perquè parla d'universalitat, que parla de gratuïtat sense entrar en el debat del Decret de preus, que és el debat, el debat; però, en tot cas, a nosaltres, si avui refermem que aquest és un servei de prestació universal i amb gratuïtat per part dels seus usuaris, ens sembla bé.

El setè punt l'acceptem. És cert que en menors ha d'haver-hi una implicació de la família, i, per tant, estem d'acord que, si deixem al marge el finançament, hi hagi un contracte assistencial de la família amb els tècnics, amb els centres, per definir quins són els espais de responsabilitat tècnica i quins són els espais de responsabilitat familiar.

Per tant, nosaltres podem acceptar i agraïm a tots els grups parlamentaris l'acceptació d'aquesta Moció, que, honorable consellera, no tenia cap altra intenció que consolidar un servei, un servei que és l'únic servei de dret de la xarxa de serveis socials de Catalunya que parteix de la universalitat i de la gratuïtat en el seu servei, que té qualitat, però que pel perill, després d'una anàlisi rigorosa del pressupost del 2001, amb una certa fragilitat del sector, ens semblava que era oportuna. Avui nosaltres pensem que som moderadament optimistes, perquè hem fet un pas més.

Portarem, per tant, a votació els dos punts, el punt 2 i el punt 5, i acceptem la resta d'esmenes de Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, representants del sector que ens acompanyen, honorable president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Passem ara, per tant, a la votació d'aquesta Moció. *(Un diputat demana per parlar.)* Senyor diputat, si em vol dir que necessitem votació separada dels punts 2 i 5, ja ho he captat al llarg del debat. *(Rialles.)* Moltes gràcies.

Per tant, posarem a votació els punts números 2 i 5 del text de la Moció.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació sotmetem a votació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents, per 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació de la violència terrorista (tram. 302-00070/06) (retirada)

A continuació tractarem els punts números 14 i 15 de l'ordre del dia, que són les mocions subsegüents a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació de la violència terrorista i sobre les mesures a adoptar amb relació a la problemàtica terrorista.

En primer lloc, té la paraula, per Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció subsegüent a la interpellació sobre la qüestió del terrorisme a Catalunya presentada per Esquerra Republicana..., el contingut d'aquesta Moció segueix pràcticament fil per randa el contingut d'un manifest per la pau, el diàleg i la llibertat i contra el terrorisme, signat a hores d'ara per més de quatre mil professionals, intel·lectuals i artistes de Catalunya, que manté una postura clara en contra de l'ús de la violència de tot tipus, i més amb finalitats polítiques, que és un clar al·legat contra el terrorisme, però a la vegada defensa la legitimitat de totes les idees –totes– que es defensin per la via democràtica i, per tant, la necessitat també que sigui el diàleg entre les forces polítiques democràtiques i entre els governs i les institucions la via que faci avançar una solució a un problema que, evidentment, té una part vinculada a la delinqüència, l'assassinat, però que també té una base d'arrels polítiques.

És en aquest sentit que la Moció d'Esquerra Republicana apuntava que els marcs legals mai poden ser una cotilla en la lluita per les llibertats amb majúscula. Les lleis estan fetes per defensar les llibertats, i no al revés; les lleis són canviabls quan els països democràticament ho decideixen, perquè la forma de convivència pactada pels ciutadans i els seus representants creuen que cal que canviï aquest marc legal. Per tant, la Moció d'Esquerra remarcava que la qüestió del marc legal no hauria de ser un obstacle per al diàleg, al contrari; els únics condicionants són el respecte a la vida –punt 1– i el respecte a les llibertats –punt 2.

Vam presentar aquesta Moció reflectint aquest manifest, que fins i tot va més enllà que la Moció –vull assenyalar només de passada que el manifest, signat per quatre mil professionals, indicava la necessitat fins i tot

de la intermediació internacional, cosa que no diu la Moció d'Esquerra Republicana—, que també ha estat aprovat ja per un centenar d'ajuntaments, el manifest aquest, i per diputats de les quatre principals forces del país. Però està clar que, per sobre d'una opció legítima com és la que defensa aquesta Moció i el manifest dels professionals, hi ha un bé encara superior, que és la capacitat de les forces polítiques catalanes, de totes, per posar-se d'acord en un mínim comú denominador que sigui assumible i respectuós amb els criteris de tothom.

I és per això que, a la proposta d'elaboració d'un document conjunt per part de tots els partits d'aquesta cambra, Esquerra hi ha participat. I aquest document, que a hores d'ara ja està en mans de la presidència, és un document que serveix, d'alguna manera, com a reflex d'aquesta unitat que s'ha trobat entorn de la problemàtica del terrorisme.

I deixin-me congratular —almenys des del Grup d'Esquerra Republicana ho fem— perquè aquest document, que fa referència clarament, evidentment, a l'objectiu d'acorrallar la violència terrorista, però fer-ho des del respecte total a qualsevol opció democràtica, a qualsevol objectiu polític que es propugni per la via democràtica, un document que manté també la necessitat de col·laborar entre totes les institucions com una de les fórmules lògiques en democràcia de resoldre els conflictes, i no que aquestes institucions estiguin barallades en un tema sensible com aquest, un document que reclama el diàleg i la unitat de totes, totes les forces democràtiques, siguin nacionalistes d'un sentit o nacionalistes en el sentit contrari, un document que manifesta el reconeixement dels diversos intents que hi ha hagut per solucionar el problema —siguin aquests uns acords que alguns veurem negativament, com els acords de PP-PSOE a Madrid, siguin acords que s'han fet al País Basc des de la institució basca, que nosaltres valorem positivament; en això no hi entrem, cadascú té la seva valoració, hi ha hagut intents diversos de fer avançar aquesta qüestió—, crec que és un document equilibrat i que comporta un fet diferencial: aquest Parlament, com a expressió d'una cultura nacional, política, diferenciada, marca un punt de trobada que segurament i per desgràcia no és possible en altres llocs de l'Estat. I això és un tret diferencial de Catalunya que ens ha de congratular a tots, ens n'hem d'alegrar.

Objectius polítics oposats totalment en aquesta cambra: objectius que defensen una concepció unitarista de l'Estat i objectius, com els nostres, que defensen el dret legítim a l'exercici de l'autodeterminació, són tots defensables per la via democràtica. I aquest és l'únic punt de trobada per fer front a la violència i per superar els conflictes: diàleg i respecte a la legitimitat democràtica de totes les opcions, siguin quines siguin. I aquesta és la virtualitat d'aquest document. I és per això que Esquerra Republicana fa el gest de, sense renunciar en absolut al contingut de la seva Moció, que expressa, ho repeteixo, la voluntat dels sectors més sensibles de la societat catalana —intel·lectuals, artistes, professionals, acadèmics, eclesiàstics..., de tot tipus, que han signat, ho repeteixo, un contingut similar al que és la nostra Moció—, fa el gest de retirar aquest text en benefici d'aquest document acordat amb tots els grups, tenint

clar que és un pas endavant, un pas més explícit i molt més de relleu de les diverses manifestacions que hem tingut quan desgraciadament hi ha hagut assassinats a Catalunya i s'han fet des de la cambra.

És la primera vegada que el Ple com a tal es pronuncia, i té la importància que té el fet d'haver arribat a aquest acord, que marca, en un escenari, per sort, molt més tranquil que el de fa alguns mesos, per sort marca un pas endavant en aquesta política de respecte i de diàleg que ha caracteritzat la política a Catalunya, almenys en el període actual, de la democràcia actual, i que hem de tenir com un valor propi i un valor del qual hem d'estar orgullosos.

Per això, senyores i senyors diputats, senyor president, manifesto el suport del Grup d'Esquerra Republicana al document conjunt signat fa escassament mitja hora pels portaveus dels diversos grups parlamentaris.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures a adoptar amb relació a la problemàtica del terrorisme (tram. 302-00076/06) (retirada)

Per Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyor president. Jo voldria que totes i tots fóssim conscients del que anem a votar i del significat polític del que anem a votar. No és per casualitat que portem vint-i-quatre hores com a mínim de telèfons calents, de converses intenses, de posicionaments variants. Estem tractant un tema que està essent seguit puntualment des de molts punts de la geografia espanyola i fora de l'Estat espanyol, però en primer lloc des de les més altes instàncies de govern. És la primera vegada que el Parlament de Catalunya, en tràmit parlamentari, votarà una declaració davant del brutal tema del terrorisme i, sembla ser, per unanimitat de la seva composició.

Jo vull començar agraint a tothom l'esforç realitzat. Vull agrair especialment als grups majoritaris, a Convergència i Unió, i encara més especialment al PSC - Ciutadans pel Canvi i al PP, l'esforç realitzat per arribar a aquest text. Perquè el tema que ens ocupa no té color de cap partit; dissortades les polítiques que s'enfoquen per combatre el terrorisme des de coloracions partidistes. El tema que ens ocupa és responsabilitat de tots, i tots estem a l'escenari públic amb l'exigència de la ciutadania que anem més enllà de proclames i declaracions solemnes, de minuts de silenci i d'actituds necessàries per la seva pedagogia, però massa curtes pel que significa governar des dels executius o des dels parlaments.

Fou el president del Parlament de Catalunya qui ens va instar, també, abans de Nadal, a realitzar un treball en aquesta direcció, i nosaltres li ho vàrem agrair, malgrat que en aquell moment no vàrem poder arribar a bon port. Fou l'aleshores conseller Duran i Lleida qui va proposar un pacte nacional per al tema, i vàrem subratllar que era un element positiu. I aleshores nosaltres, com que vàiem que allò no avançava, vàrem fer una interpellació a l'Executiu de la Generalitat no pas per exigir-li la solució del tema, perquè no està en les seves competències, sí per demanar-li que encapçalés un procés polític democràtic per donar una versió catalana –com la que avui es donarà– d'aquesta temàtica. I vàrem interpellar el 19 de desembre el Govern, malgrat que algunes persones d'alta qualificació ens varen titllar d'insensats per tractar aquesta qüestió des d'aquesta tribuna. També demanaria que aquelles persones, i en les seves responsabilitats, avui recapacitessin sobre l'oportunitat política d'obrir a tothom la possibilitat de pronunciar-se sobre el tema.

Els vull recordar que nosaltres, el 19 de desembre, vam dir per tres vegades durant la nostra intervenció que el nostre Grup proposarà arribar a un text unànim de totes les forces polítiques democràtiques de Catalunya. Ho proposàvem i ho continuem proposant, i avui –ho torno a dir– ens alegrem d'haver-ho aconseguit i felicitem tothom, cadascú en la seva quota per la part que ha aportat per arribar a aquest text.

Dèiem que era imprescindible no només una posició catalana, sinó donar-hi uns continguts: la unitat sense exclusions, la implicació dels governs, el diàleg i la negociació. I avui el fet que es votarà és l'aprovació d'un text que conté, òbviament, el rebuig de tota expressió de la violència del terrorisme en tots els seus significats, també en el polític; l'afirmació que tot és defensable en democràcia, però el compromís que anem a treballar totes i tots per la col·laboració dels governs, per la unitat de les forces democràtiques, pel diàleg, pel reconeixement de tots els esforços, amb l'afirmació que aquest és un tema de tots els demòcrates.

Senyores i senyors diputats, moltes gràcies, i continuem en aquesta línia.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per posicionar-se –fa-rem el torn de menor a major, com correspon–, té la paraula, pel Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no és la primera vegada que el Parlament de Catalunya es pronuncia rebutjant el terrorisme i manifestant la seva voluntat de recolzar la democràcia i de lluitar contra la violència. Ho hem fet deu vegades ja en aquest Parlament. En aquest moment, i solemnement en el Ple, vull reiterar el nostre compromís democràtic, el nostre compromís amb el dret a viure en llibertat, un compromís que no té preu polític, perquè no es pot posar un preu polític a la llibertat, i això és el que demostra avui la votació que farem en aquesta cambra.

En aquest text conjunt que hem elaborat totes les forces polítiques catalanes, no hem buscat espais de comoditat, perquè no hi pot haver espais de comoditat en la lluita contra el terrorisme. El que hem buscat és donar un pas endavant. Hem volgut donar un pas endavant per poder fer prevaldre definitivament la democràcia, el dret a viure en plena llibertat, el dret a expressar les idees en llibertat, fer prevaldre el sistema democràtic de què ens hem dotat. I entre les aportacions que s'han fet amb aquestes passes endavant per aconseguir acabar amb la xacra terrorista, el Partit Popular valora especialment com a aportació importantíssima i com un exemple de diàleg l'acord per les llibertats i contra el terrorisme que es va signar entre les dues principals forces de l'Estat i a la qual s'han sumat un reguitzell de forces socials i polítiques també.

Hem de seguir avançant. Hem de posar-hi tot l'esforç, perquè, si hi ha alguna cosa que ens ha ensenyat la nostra història, és que la violència no pot ser mai un argument polític, perquè sobre la violència no es pot construir mai res de sòlid. El que estem dient des d'aquest Parlament és que qui pretengui construir sobre la violència quelcom, justament trobarà el nostre rebuig i veurà amenaçat allò que ha construït, ho veurà amenaçat per altres violències que generarà, i, per tant, l'únic que s'aconseguiria és destruir el marc de llibertats de què tots ens hem dotat, el marc de llibertats de què avui fruïm i que ens garanteix la Constitució i els estatuts d'autonomia.

Senyores i senyors diputats –s'ha reiterat abans–, s'ha fet un esforç de consens que –hi insisteixo– no és un espai de comoditat. Celebrem que s'hagi pogut arribar a aquest acord i reitero els agraïments que abans s'han fet a les persones que han estat treballant per aconseguir elaborar aquest text.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Vallès.

El Sr. Vallès i Casadevall

Senyor president, senyores i senyors diputats, molt breument, per exposar la posició del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi sobre les mocions presentades. I he de començar dient que entenem que hi ha silencis eloqüents. El silenci que va acompanyar la manifestació, les darreres manifestacions celebrades a Barcelona i a tot Catalunya després dels darrers atemptats terroristes va ser eloqüent, va ser interpretat, i crec que justament interpretat com un clam, un clam en contra de la violència terrorista i com un impuls a la unitat de les forces democràtiques, un clam i un impuls que han donat la possibilitat d'iniciatives socials i polítiques, d'acords entre entitats i partits a Catalunya i a nivell d'Estat, tots ells orientats per la recerca del final de la violència, la restauració de la pau i la garantia de les llibertats al País Basc.

Aquell silenci clamorós troba ara el seu ressò en aquesta cambra, i és just que fem menció d'aquelles manifestacions. En concordança amb aquest crit del poble de Catalunya, el Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi dona suport al text alternatiu a les mocions presentades pels Grups d'Iniciativa - Verds i Esquerra Republicana, amb el convenciment ferm que expressa i reflecteix el sentiment majoritari de la nostra societat. No creiem que aquest sigui un moment de loqüacitats excessives; seria –crec– incoherent amb la forma d'expressar-se de la nostra ciutadania. Però val la pena de subratllar que en el text que hem subscrit i que s'ha lliurat a la Mesa consta el nucli essencial del que avui diem des d'aquest Parlament en resposta o impulsats pel clam ciutadà.

Ens satisfà que aquest text compti amb el suport unànime –com es veurà després– de la cambra, i amb aquest objectiu, precisament, s'ha treballat a fi que tots els grups poguessin trobar-se en aquesta concòrdia, una concòrdia que, com s'ha dit abans, no és sempre fàcil, però que és productiva per al benestar i la seguretat del país i de la nostra democràcia. Tots els grups, senyores i senyors diputats, han hagut de fer alguna renúncia i el resultat final, no obstant aquestes renúncies, ens satisfà. He de mencionar també que aquest resultat final es deu també al decantament d'iniciatives prèvies, en les quals ha tingut un paper –ho hem de dir– el president d'aquesta cambra.

Acabo, senyores i senyors diputats. Confiem que aquesta Moció sigui un pas endavant en el camí que queda per fer, i el nostre Grup, Socialistes - Ciutadans pel Canvi, seguirà maldant sense soroll, però amb constància, en col·laboració amb tantes iniciatives ciutadanes i socials per avançar cap a l'eliminació de la violència, per aconseguir la garantia efectiva dels drets i llibertats de tots els ciutadans i ciutadanes a Catalunya, al País Basc i arreu de l'Estat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui és un d'aquells dies en què no es discuteix una moció convencional; avui és un d'aquells dies en què, si m'ho permeten, un se sent orgullós no tan sols de ser diputat d'aquesta cambra, sinó de ser català, de participar d'aquest esperit de diàleg nacional, d'aquesta voluntat de pau que no s'expressa tan sols amb disposicions partidistes, totes elles absolutament legítimes i respectables, totes elles encaminades a la recerca absolutament sincera, no ho dubto, de la pau, de la llibertat, del compromís amb la democràtica. Però aquest és el primer cop, senyores i senyors diputats –i tota la cambra n'ha de sentir-se molt orgullosa–, que el Parlament de Catalunya, que Catalunya fa un exemple, fa una actitud exemplificant arreu de l'Estat.

Tant de bo, tant de bo aquesta declaració que avui sotmetrem a votació i serà acceptada, previsiblement, per

unanimitat pogués ser el primer pas perquè arreu d'Espanya totes les forces polítiques, aquest gran pacte que es necessita i es propugna, aquest fos el primer pas exemplificant, sense cap protagonisme, pogués ser el primer pas en el camí definitiu cap a la pau. I jo també em vull sumar a les paraules, sense cap tipus de protagonisme, a les paraules que m'han precedit dels companys portaveus de cada grup parlamentari. A tots ells els he de donar les gràcies de l'esforç de renúncia partidista que s'ha fet. Tothom té les seves pròpies pretensions, però hem arribat a un acord que és –ho repeteixo– absolutament exemplificant, i seria injust no agrair a tots i cadascun d'aquells que han fet possible aquest pacte, i entre ells el nostre president Rigol.

No és únicament necessari reiterar les declaracions institucionals davant de cada atemptat; amb aquestes paraules no n'hi ha prou. El poble de Catalunya ens va demanar quelcom més; el poble de Catalunya, amb l'eloqüent silenci de què parlava en Vallès, ens va demanar pacte: «Vostès que poden», nosaltres que podem, ho hem fet. Hem fet i hem sigut sensibles al que ens demanava el poble de Catalunya. I ho farem i ens comprometem a fer-ho perquè mai..., qualsevol opció política és legítima en democràcia, però mai la violència pot justificar ni pot emparar l'acceptació de qualsevol tebiesa.

I ho farem i eradicarem la violència amb els instruments de l'Estat de dret, aquest Estat de dret tan dèbil a voltes, però tan absolutament necessari de respectar. I demanarem la col·laboració que se'ns demana al poble de Catalunya, la col·laboració entre institucions, la col·laboració entre els governs, la col·laboració entre el Govern basc i el Govern de l'Estat, perquè, per nosaltres, aquest és el principi: totes les forces democràtiques, sense cap exclusió –sense cap exclusió–, han de participar en aquest repte per aconseguir la pau i la llibertat per a tot Espanya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Moció subsegüent a les interpellacions al Consell Executiu sobre la situació de la violència terrorista (tram. 302-00070/06) i sobre les mesures a adoptar amb relació a la problemàtica del terrorisme (tram. 302-00076/06)

A continuació llegiré el text unànime que ha arribat a aquesta presidència; segonament, el sotmetrem a votació, i tercerament, si em permeten, els adreçaré unes paraules institucionals d'aquest moment.

Diu així: «El Parlament de Catalunya acorda:

»1. Reiterar les deu declaracions institucionals unànimes de rebuig del terrorisme fetes en el Ple de la cambra i, per tant, refermar el seu compromís amb la democràcia, la pau i la llibertat.

»2. Ratificar aquest compromís davant la violència terrorista i el seu menyspreu intolerable per la vida, que és

el més fonamental dels drets humans. Tot objectiu polític es pot propugnar legítimament en democràcia, però en defensar-lo no es pot justificar mai l'ús o l'acceptació de la violència.

»3. Continuar treballant per eradicar la violència terrorista amb tots els instruments que l'Estat de dret posa en mans del poder democràtic.

»4. Instar la col·laboració entre totes les institucions i potenciar la relació entre els governs per aconseguir la fi definitiva i irreversible de la violència terrorista en totes les seves manifestacions.

»5. Reclamar el diàleg i la unitat de totes les forces polítiques democràtiques, com a expressió del compromís amb el dret de viure en llibertat i de condemna inequívoca dels qui maten, com a única esperança per a obtenir la pau.

»6. Manifestar el reconeixement de tots els acords, els esforços i les iniciatives polítiques i socials fets arreu de l'Estat per aconseguir aquests objectius, sens perjudici de la valoració que se'n pugui fer. La fi de la violència ha d'ésser i és un esforç conjunt de tots els demòcrates.»

Sotmetem aquest text a votació.

Comença la votació.

Ha sigut aprovat per la unanimitat d'aquesta cambra.

(Aplaudiments perllongats.)

Senyores i senyors diputats, durant aquests últims temps la violència terrorista ha colpejat d'una manera molt important Catalunya. Catalunya, tota la seva societat, ha donat proves prou contundents de manifestar-se unànimement davant d'aquesta violència, però ens ha demanat a tots els polítics, a tots els grups polítics i a totes les institucions, que encapçalem aquest gran moviment societatari, aquest gran moviment del poble de Catalunya. I perquè puguem fer això amb tota legitimitat, ens demana que hi anem units. El fet que avui hàgim aprovat aquest text vol dir la voluntat de tots nosaltres de continuar encapçalant, amb aquella dignitat que exigeix la política, tot el nostre poble davant d'aquest fet.

Hem fet també una altra cosa: ens hem solidaritzat amb tota aquella gent, amb els familiars dels que han mort, que noten dia rere dia la seva solitud –al marge de ser o no ser notícia d'actualitat, noten cada dia la seva solitud–, i nosaltres, com a polítics de Catalunya, ens hem manifestat en aquest sentit de donar-los la companyia que els podem fer. No oblidem mai aquest sentit humà.

Segon, ens hem solidaritzat amb tots els partits polítics que d'una manera especial han sigut colpejats per aquesta violència. Molts companys nostres es troben també amb la solitud davant de companys que ara no estan entre nosaltres. A les ciutats i els pobles que han sigut d'una manera o altra tocats per aquest fet, també els hem manifestat la seva solidaritat.

I crec que amb aquest acte dignifiquem Catalunya, que és allò pel qual estem aquí en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció als malalts mentals (tram. 302-00073/06)

El següent punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció als malalts mentals. Pels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que han presentat aquesta Moció, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Figueras. *(Remor de veus.)*

Un segon, senyora diputada. *(Pausa.)* Pot començar.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyores diputades, senyor conseller, ja vàrem fer aquesta interpellació el mes de desembre sobre la salut mental, perquè és veritat que tant el Govern com tots els grups parlamentaris reconeixem que en salut mental s'ha fet molt i s'ha avançat molt, però també és veritat que encara queda molta feina. Hi ha una saturació de serveis, de llistes d'espera als centres, sobretot, d'atenció infantil i juvenil, per a visites d'especialistes..., realment, tant de places de rehabilitació com de reinserció laboral, necessitat de més temps per al tractament dels malalts mentals, de més tractaments psicoterapèutics, i la pressió, la pressió assistencial, la pressió, doncs, de la demanda que hi ha en aquest sentit fa que aquesta xarxa estigui en molts moments molt col·lapsada i molt saturada.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

Per tant, hi han moltes coses pendents. La reforma dels hospitals psiquiàtrics està endegada, però encara queda molt de camí. Hi ha aquest acord d'inversió de 7.600 milions de pessetes, en què 5.900 els posen les institucions dels hospitals psiquiàtrics, però és un acord fet fa poc temps, que encara li queda molt de temps per ser una realitat, i per ser una realitat quant a aquesta reconversió de places d'hospitals psiquiàtrics per als malalts mentals.

En el dispositiu preventiu encara hi ha també molt a fer. Cal més formació dels professionals, dels professionals de l'atenció primària sobretot, de l'atenció primària de salut en les malalties mentals, moltes vegades associades a altres símptomes de malalties del cos. Creiem que moltes vegades també la saturació de la mateixa xarxa de salut mental porta que des de la primària s'atengui i es faci la contenció de moltes malalties mentals, que no sempre els professionals tenen el suport dels especialistes en psiquiatria que caldria i necessitarien, ni la formació específica en aquest tema, que també necessitarien per poder atendre aquestes situacions, que es veuen obligats, doncs, a fer-ne la contenció.

Hi ha un altre tema important, que és la marginació a la societat dels malalts mentals. Sense feina no hi ha integració. Falten dispositius, dispositius d'inserció, de reinserció de malalts mentals..., perquè un malalt pot estar en una situació, doncs, molt estabilitzada en el si de la seva família, però, si no té feina, no és una persona que es pugui considerar normal, si no té un lloc a on, encara que sigui una feina, doncs, específica d'inserció, una feina transitòria, transitòria quant al fet de la inserció..., sí que pot fer que aquella persona es consideri ja

inserida en el conjunt de la societat. Dificultats de les famílies per fer-se càrrec d'aquests malalts que, una vegada estan estabilitzats, convé que estiguin a casa seva, convé que estiguin en el seu entorn social, perquè és això el que més els afavoreix en la seva malaltia..., però al mateix temps suposa una càrrega a vegades molt gran i molt excessiva per a aquells malalts. Moltes vegades, les mares dels malalts, que, en la seva major part –per un estudi que vam poder veure en la Comissió de Política Social–, són qui més s'ha de fer càrrec..., en general, persones molt grans que s'han de fer càrrec de malalts mentals, que tenen una problemàtica associada i que, a més a més, en no tenir aquests dispositius en el si de la societat –de centres de dia, de reinserció laboral, suficients–, doncs, es troben moltes vegades que no tenen aquest recurs d'una plaça de centre de dia o d'inserció laboral que els permeti també respirar en el que seria l'atenció i la cura del malalt mental.

Aquests són tots els motius pels quals vam fer la interpellació i pels quals vam fer la Moció que vam presentar, Moció en la qual agraeixo en aquests moments la col·laboració tant de la diputada Núria Martínez, pel que seria per part del Grup de Convergència i Unió; de la diputada Àngels Estellés, per part del Grup Popular, i també de la senyora Dolors Comas i el senyor Benach, quant a arribar a aquesta transacció que contempla, jo crec que en bona mesura, l'esperit de les esmenes que s'havien..., o bona part de les esmenes que s'havien presentat i que jo crec que vol avançar en un sentit.

Primer, doncs, elaborar en aquesta legislatura –nosaltres dèiem sis mesos, però hem acceptat que sigui en el marc d'aquesta legislatura– un mapa de recursos sanitaris socials i d'inserció laboral per als malalts mentals. Crec que si som capaços de tenir aquest mapa en aquesta legislatura, doncs, faríem un gran avenç. I en aquest recurs, en aquest mapa, demanem que s'incloguin tots els recursos actualment existents i aquelles actuacions necessàries a mitjà i a llarg termini. Crec, doncs, que com ha quedat finalment, amb l'esmena de Convergència i Unió, aquest primer punt, en què nosaltres demanàvem aquest mapa de recursos, és prou satisfactori, i, per tant, doncs, la transacció l'hem redactat d'aquesta manera que acabo de dir.

El segon punt, que seria avaluar el funcionament de l'atenció a les urgències psiquiàtriques arreu de Catalunya, és el punt de la Moció que rep també el suport..., ja ho explicaran les seves representants, però que en principi també està inclòs en la transacció, tal i com ho proposava el Grup Socialista, que seria, doncs, tot el tema de les urgències psiquiàtriques. Recordem que es van recollir 63.000 signatures, en el seu moment, promogudes pels familiars de malalts mentals, que va ser una iniciativa en aquesta cambra que es va concloure encarregant al Govern que fes tot el desplegament d'aquest servei arreu del territori. I, per tant, creiem que cal portar a aquest Parlament i cal que es faci aquesta avaluació del funcionament i millorar-ne els seus resultats a tot Catalunya, perquè, si bé està a nivell de la ciutat de Barcelona, queda encara molt per fer a tot Catalunya.

El tercer punt seria incrementar els suports a les associacions de familiars de malalts mentals de Catalunya, per tal que puguin portar a terme les seves finalitats. I

aquí afegim, d'acord amb el que el Partit Popular proposava: «d'acord amb el que estableix la disposició addicional seixanta-cinquena de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de l'any 2001», perquè va ser una de les incorporacions que es va fer a la Llei de pressupostos i crec, doncs, que reflectia l'esperit del que aquí nosaltres proposàvem, i, per tant, doncs, fem esment que sigui d'acord amb allò que s'hi va incorporar en aquell moment.

Un quart punt seria el que fa referència als programes de respir. Una de les coses que proposàvem amb la nostra Moció és elaborar i endegar un programa de respir per als cuidadors. És això de dir que, a vegades, el que necessiten no és tant no cuidar del malalt, perquè els familiars volen cuidar del malalt mental, però, necessiten poder tenir uns moments, un temps que en diem de respir, d'unes vacances, d'un cap de setmana, d'un dia, d'una tarda, que de tant en tant es pugui tenir la possibilitat que aquests malalts siguin acompanyats en un centre residencial o tinguin una atenció a domicili, de manera que aquella persona tingui un mínim d'espai propi. Perquè el problema i la problemàtica dels malalts mentals és que els familiars que els cuiden no tenen aquest espai mínim per a ells mateixos, que tota persona necessita.

Això ha quedat al final redactat amb una transacció, de manera que «destina, a mesura que es vagin produint el desplegament global de places de llar residencial, una part d'aquestes places a estades temporals de malalts, per tal de permetre aquest respir de les famílies cuidadores i, així mateix, avaluar l'experiència pilot que s'està portant, de programa de respir, pel Departament de Sanitat i Seguretat Social, a la ciutat de Barcelona, per tal de veure si aquesta experiència feta i endegada d'aquesta manera resulta prou positiva i poder-la, per tant, després, ampliar i desplegar a altres territoris de Catalunya». Crec que, així, com queda, és prou satisfactori.

I a l'última part, seria incloure, també, una transacció entre les esmenes del Grup de Convergència i Unió i del Partit Popular, quant a «dur a terme les actuacions necessàries per tal de millorar la detecció precoç de les malalties, dels problemes de salut mental a l'atenció primària», el que dèiem abans, el que explicava de la formació dels professionals de l'atenció primària, perquè poguessin, realment, portar a terme això i la coordinació amb els serveis especialitzats.

Dir, finalment, per acabar que l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya – Verds, que fa referència a incorporar finançament de la salut mental al total, en el finançament de la sanitat, en les gestions que s'estan fent, si bé estem plenament d'acord en aquest tema, considerem que, com que el tema del finançament autonòmic i de finançament de la sanitat creiem que ha de ser el finançament de la sanitat inclòs a dintre del finançament general de les autonomies, i que aquest ha de ser un finançament suficient i amb uns criteris que el nostre Grup ja ha donat a conèixer, doncs, seria més a tractar quan tractéssim el tema de finançament autonòmic, en què pensem que s'ha d'englobar el finançament de la sanitat. Res més, passo a la Mesa la transacció de què he fet esment.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Poden ara intervenir els grups que han presentat esmenes. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya – Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la meua intervenció serà breu, perquè, en tot cas, explicaré el fet que el nostre Grup ha considerat oportuna la presentació d'aquesta interpellació i que estava d'acord amb el mateix plantejament que es feia a la Moció, i ara, a partir de l'acceptació de les esmenes presentades per altres grups, ha arribat a un text transaccional. I nosaltres presentàvem una única esmena que era addicional. Per tant, no modificàvem res del que hi ha a la Moció, en el sentit, justament, que dèiem que en la negociació del finançament autonòmic es contemplés plenament el finançament de tot el que fa referència a la salut mental.

Tot i sent molt conscients, a partir del que ara mateix deia la senyora Figueras, que, evidentment, hi han molts més aspectes a tractar en el finançament autonòmic que aquest, però, tenint en compte la interpellació sobre salut mental i no sobre altres àmbits de la sanitat, ens semblava que una cosa no treia l'altra. És a dir, dir que es contempli plenament el finançament de la salut mental quan es tracti, justament, el finançament autonòmic de la sanitat, no treu que es puguin tractar també, evidentment, altres qüestions pendents. I si introduïm aquesta esmena és perquè som molt conscients que, en aquests moments, en el pressupost de l'any 2001, en concret, un 55% del pressupost del Servei Català de la Salut, destinat a salut mental, és aportat per la Diputació. Aleshores, és d'aquelles coses estranyes que, en principi, sembla lògic que hauria de contemplar-se plenament, aquest finançament de la salut mental, perquè el Servei Català de la Salut el pugui rebre directament, i, per altra banda, la Diputació pugui destinar els seus recursos a allò que li és específic, com és l'atenció als municipis. Per altra banda, ens sembla correcta, també, la proposta transaccional a la qual s'ha arribat.

I pel que fa referència a la incorporació del punt que ha proposat el Partit Popular dir que, en tot cas, pensava que el podia haver fet, jo, aquest punt, no?, precisament, perquè hem sortit d'una interpellació, de la discussió d'una moció, precisament, que feia referència a la detecció precoç i estàvem insistint en la necessitat de millorar els dispositius de coordinació i, per tant, era lògic que amb una de salut mental, això també hi aparegués. I, per tant, ens sembla també coherent aquesta esmena.

Dit això, nosaltres votarem afirmativament la proposta transaccional.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Comas. En nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com han exposat els grups que m'han precedit en l'ús de la paraula, la complexitat de la malaltia mental i les seves repercussions en la vida quotidiana de moltes famílies requereix diverses actuacions. I no només actuacions estrictament sanitàries, sobretot si tenim en compte que, segons l'OMS, el 25% de la població patirà al llarg de la seva vida un problema o una malaltia mental, i adverteix que serà un dels principals problemes d'aquest segle. Perquè, en els propers anys, es preveu un increment d'aquests trastorns associats a l'envel·liment poblacional, als canvis de l'estructura familiar, a l'increment de les malalties generals d'evolució crònica, i això fa necessari articular mesures en funció de les necessitats assistencials previsibles, i creiem que cal avançar amb un sistema i amb un model integral.

Aquesta situació es va posar de manifest, com va esmentar la diputada senyora Carme Figueras en la seva interpellació, amb la compareixença de la Federació Catalana d'Associacions de Malalts Familiars a Catalunya a la Comissió de Política Social, el proppassat dia 13 de desembre, que van reconèixer l'avanç de la prestació en els darrers anys, l'esforç fet per la conselleria de Sanitat, tant en el que és infraestructura com en la prestació de serveis, però, també, alhora ens van posar de manifest les mancances en què es troben tant els mateixos malalts com les seves famílies i el recolzament addicional que necessiten, també, les associacions de malalts mentals.

Creiem que, també, és molt important incrementar la coordinació entre les administracions, amb les institucions i, després, també, entre els diferents nivells assistencials, per portar a terme una política integral i poder donar una bona resposta a les necessitats i aconseguir la integració, també, d'aquestes persones en la societat, mitjançant un increment dels centres de treball especial. El Grup Popular es va fer ressò d'aquestes mancances i per aquesta raó va presentar una esmena als pressupostos d'enguany per tal d'establir els recursos assistencials alternatius a l'hospitalització dels malalts mentals, tot incrementant els recursos i programes dels equips de salut mental, així com promoure acords de col·laboració amb les associacions de familiars i malalts. Creiem que era molt important que es posés als pressupostos, perquè, a part que es portin a terme tots aquests programes alternatius, també tinguin dotacions i comptin amb els recursos necessaris per poder-los portar a terme.

El Grup Popular ha presentat dues esmenes a aquesta Moció. La primera, sol·licitant l'increment de la coordinació entre l'atenció primària i especialitzada, perquè les condicions de l'exercici de l'atenció primària és un dels elements essencials de tot el procés. Considerem molt important la formació dels metges per tal que donin una bona resposta qualificada en aquest àmbit, la

necessitat de potenciar el suport i les activitats de coordinació, així com portar a terme també protocols conjunts entre l'atenció privada i l'especialitzada. La segona esmena va en coordinació amb l'esmena presentada en els pressupostos, per tal que sigui en aquest marc on aquestes famílies puguin incrementar aquest suport, tant en el que són les famílies com a les associacions familiars; desenvolupen un treball bàsic i prioritari per la nostra societat.

Donarem també suport als altres punts de l'esmena transaccional perquè creiem que és molt important l'elaboració d'un mapa de recursos, tot i que aquest mapa sigui al llarg d'aquesta legislatura, perquè creiem que és important que es fixin terminis que es puguin assumir, no? Aquest mapa, evidentment, haurà de comptar amb els recursos sanitaris socials d'inserció que integrin el conjunt d'objectius, intervencions sobre els problemes, i que permetin prioritzar davant de la demanda tots els serveis necessaris, així com racionalitzar el desplegament dels dispositius de la salut mental de forma descentralitzada. Creiem que serà un mitjà per avançar en un model integral de salut mental.

Pel que fa a les urgències i al punt 2 de la Moció, tal com ha fet esment el Grup proponent, creiem que és molt necessari avaluar el servei d'urgències per tal d'implementar totes aquelles mancances, així com corregir tots aquells desnivells que considerem oportuns. El punt 3 de la Moció feia esment a l'esmena que hem presentat i el punt 4 és molt important. Nosaltres, també, en l'esmena dels pressupostos volíem fer una implementació en aquest sentit, donat que el 85% de les persones que pateixen aquesta malaltia viuen amb les seves famílies, per tant, és necessari donar un gran suport a les famílies, ja que conviure amb aquests malalts condiciona la convivència de la família, i, també, aquestes mesures alleugereixen, sense cap dubte, la gran responsabilitat que tenen.

La transacció a què hem arribat i els altres punts de la Moció contribuiràn, sens dubte, a portar a terme una política més integral respecte al que és el tractament de l'atenció als malalts mentals; recolzaran, evidentment, tot el sistema d'infraestructures que actualment ja ha portat a terme la conselleria, hi donaran, suposo, un gran suport i, com a mínim, s'avançarà amb el suport i el recolzament a les famílies i a les associacions, per tal que elles, que són les que coneixen millor els problemes en què es troben, puguin implementar totes aquelles actuacions que siguin necessàries.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Esteller. En nom de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Núria Martínez.

La Sra. Martínez i Barderi

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula per defensar les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió a la Moció sobre la política sanitària i, més concretament, pel que fa a l'atenció a la salut mental, presentada per la diputada

senyora Carme Figueras, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Posteriorment, passaré al posicionament del Grup de CiU.

Bé, és una realitat que en els darrers anys s'ha avançat molt en l'àmbit de la salut mental, només a títol d'exemple anomenaré algunes de les accions que s'han portat a terme pel Govern de la Generalitat. Així, per exemple, en el marc del Departament de Benestar Social podríem destacar entre d'altres el Pla integral d'atenció a les persones amb malalties mentals, o bé, les llars residències amb un total de 107 places. Quant al Departament de Treball, destacar que aquest col·lectiu participa en els diferents programes de formació ocupacional i d'inserció laboral, com ara són els plans d'ocupació, les accions integrades o els tallers d'ocupació. En relació amb el Departament de Sanitat, i només a títol d'exemple, es poden destacar els 66 centres de salut mental per adults, els 34 centres de salut mental infantil i juvenil, les més de 350 places d'hospital de dia, etcètera, etcètera.

Totes aquestes actuacions demostren l'interès que sempre ha tingut el Govern en aquest àmbit. Ara bé, no és menys cert que, malgrat aquests avenços i actuacions, encara queden coses a fer. El Govern de la Generalitat n'és conscient d'aquesta realitat i, de fet, així ho ha manifestat en diverses ocasions. Aquesta constatació fa que una de les prioritats del Govern sigui la salut mental. Prioritat que s'articula en base a tres objectius: El primer, la millora i l'ampliació dels serveis, tant els sanitaris com els socials, com els laborals. El segon, seria la plena integració de la salut mental en el sistema sanitari, és a dir la normalització de la salut mental. I el tercer, el tercer objectiu seria el ple suport als malalts mentals i, lògicament, a les seves famílies. Aquesta seria la justificació genèrica o comuna a les tres esmenes que ha presentat el Grup de Convergència i Unió.

Passaré ara a explicar la justificació o el motiu particular de cada una de les esmenes presentades. Quant a la primera esmena, que és una esmena de modificació del punt primer de la Moció, es demana al Consell Executiu elaborar en aquesta legislatura un mapa de recursos sanitaris, socials i d'inserció laboral. Pensem que existeixen una sèrie de condicionaments que fan difícil poder elaborar aquest mapa en un termini o en un període de temps més curt.

Només en citaré alguns; per exemple, és el desplegament dels acords de reordenació adoptats el setembre del 99, que tenen ja una periodificació que abasta des de l'any 99 fins a l'any 2004. Un altre condicionament –i seria ja en el marc de la xarxa de salut mental–: cada any es duen a terme noves actuacions, que permeten anar dibuixant d'una manera cada cop més ajustada el mapa de recursos sanitaris de salut mental. Aquest mapa de recursos, actualment, és molt dinàmic i va recollint totes aquelles necessitats assistencials que es detecten en el si de la mateixa xarxa de salut mental.

Quant a la segona esmena presentada, és aquesta una esmena de modificació del punt 4 de la Moció. Amb aquesta esmena el que es pretén és el compliment dels acords anteriorment citats que han suposat la creació de diferents equipaments, entre ells la unitat polivalent del

Poble Sec. Aquest equipament dona servei o compta amb una sèrie de serveis, com, per exemple, el d'interament en la comunitat, places residencials i el que s'anomena, de manera familiar, el Programa de respir. Aquesta experiència, aquest Programa és del tot innovador al nostre país i creiem que permetrà resoldre situacions difícils que fins ara no s'atenien, que de fet ha explicat molt clarament la senyora Figueras. El fet que les famílies volen ocupar-se dels seus malalts, de les persones que tenen aquesta malaltia, però necessiten també, de tant en tant, un temps per a elles, per poder refer-se i continuar amb la cura del malalt. Considerem que abans d'estendre aquesta experiència a la resta de Catalunya, caldrà fer una avaluació acurada dels seus resultats i després ampliar-la a tot el territori del país.

Quant a la tercera esmena, d'addició d'un nou punt, en el qual s'insta el Consell Executiu a dur a terme les actuacions necessàries per tal de fer efectiu el procés del traspàs a la Generalitat de Catalunya dels recursos de serveis de salut mental de la Diputació de Barcelona, pensem que encara queda, o sigui, ja que si bé l'any 92 –l'any 92– es van fer efectives les transferències de les diputacions provincials, encara queda pendent la de la Diputació de Barcelona.

Bé, amb relació als punts 2 i 3 de la Moció, estem totalment d'acord amb els punts redactats per la proponent; de fet, durant l'any 2001 es completarà la posada en marxa dels programes TMS, vinculats a tots els centres de salut mental d'adults de Catalunya, que permetrà donar una resposta més immediata als casos més greus d'urgències dels malalts psiquiàtrics. *(Remor de veus.)*

Amb relació al suport de les associacions de familiars de malalts mentals –seria el punt 3 de la Moció–, el Servei Català de la Salut ha endegat, des de ja fa un temps, una política d'ajut i d'estreta col·laboració amb la Federació Catalana de Familiars de Malalts Mentals, que agrupa les associacions més representatives de tot Catalunya...

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyora diputada, si us plau. Pot prosseguir.

La Sra. Martínez i Barderi

Sí. Fruit d'aquesta col·laboració es celebra el Dia Mundial de la Salut Mental, així com la realització d'altres iniciatives, com ara, per exemple, l'exposició itinerant que està recorrent tot Catalunya, encarada a sensibilitzar la població catalana sobre aquesta problemàtica. Aquests dos són els motius pels quals el Grup de Convergència i Unió ha presentat esmenes. No obstant això, el Grup de Convergència i Unió donarà suport a la transaccional a què s'ha arribat. Pensem que la transaccional manté l'esperit de les nostres esmenes i que, a més a més, la salut mental necessita el suport de tots.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Voldria també donar les gràcies als diputats dels altres grups, amb els quals hem arribat a aquest acord perquè...

El president

Esperi's uns segons, senyora diputada. Esperi's. Pot continuar.

La Sra. Martínez i Barderi

Perquè penso que amb el seu esforç han aconseguit pujar un graó més en el suport a la salut mental, un problema que els que el patim, els que el vivim i els que sabem el que és, és necessari augmentar, millorar i donar recolzament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, breument, perquè, entre altres coses, després de les intervencions, una moció que ha estat esmenada i transaccionada com aquesta, poca cosa més s'hi pot afegir.

En qualsevol cas, sí que voldria dir que, amb aquesta legislatura, almenys aquest és un tema recurrent que s'ha anat parlant amb diverses formulacions, que va ser fruit d'un apartat especial al període del debat de política general i que el fet d'anar reiterant el compromís dels diversos grups de la cambra amb relació a l'atenció als malalts mentals és important. En aquest sentit, penso que les concrecions que es fan en la proposta transaccional, que en definitiva és la que es votarà, doncs, estan bé. Podríem ser, evidentment, més ambiciosos, segurament, però, en qualsevol cas, és un pas més dintre d'aquest procés d'anar assumint tots plegats, Govern, grups parlamentaris i societat, que aquesta és una qüestió que cada vegada més hem d'assumir com a part, en definitiva, del que és la sanitat, del que és la salut pública. Per tant, des d'aquest punt de vista i, com he dit abans, breument, el Grup Parlamentar d'Esquerra Republicana votarà afirmativament la transacció que ha resultat del pacte entre la Moció presentada i les esmenes subsegüents.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes... No? Tampoc. És a dir, el referent és a les esmenes transaccionals que han vingut. Molt bé.

Per tant, sotmetem ara ja a votació, la proposta transaccional a aquesta Moció que havia sigut presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Ha estat votada per la unanimitat dels presents.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit i de seguretat viària (tram. 302-00075/06)

El vintè i últim punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit i de seguretat viària. Té la paraula, per Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre diputat senyor Carles Bonet. (*Remor de veus.*)

Esperi's un segon, senyor diputat... Pot començar.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Bé, aquesta Moció respon a una voluntat que a Catalunya es creï un estat d'opinió institucional i civil que obligui a actuar d'una manera enèrgica. D'una manera enèrgica davant de la sagnia imparable i creixent dels accidents de tràfic. Uns 700 morts anuals i uns 20.000 ferits representen uns costos humans, materials, sentimentals, que afecten de ple l'estat del benestar i que de cap manera podem conformar-nos. A vegades s'ha de fer mà d'allò que diuen de la resignació cristiana, però jo no crec que en aquest cas...

(*El president s'absenta del saló de sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyor Bonet, perdoni, si us plau. Gràcies, pot continuar.

El Sr. Bonet i Revés

Deia, doncs, que aquest no és un cas en què hi ha d'haver una resignació cristiana, perquè estic convençut que a Déu nostre senyor no li deuen interessar els accidents de tràfic. Des d'Esquerra Republicana creiem que aquest és un tema prioritari; hauria de ser, pel cap baix, un dels tres grans temes prioritaris i, en fi, veiem que ara per ara, el Govern de la Generalitat té una postura «blandengue», podríem dir, tova, una postura de qui passa dia any empeny i que, en tot cas, remet el tema d'ofici a la conselleria corresponent. Veiem que no hi ha res a fer, més aviat desmoralització en els tècnics, i també veiem que hi ha una tendència a l'autosatisfacció del partit avui majoritari quan advertim en moltes resolucions o propostes seves una voluntat de prosseguir, de continuar com, en fi, parlen les seves resolucions. Hi ha un continuisme, hi ha una certa satisfacció.

Creiem que no, que cal canviar, que hi ha d'haver un revulsiu, hi ha d'haver una actuació de xoc, i que aquest ha de ser un dels grans temes de govern. I ara que el president de la Generalitat, el senyor Jordi Pujol, diu que es podrà dedicar als grans temes, doncs, bé, aquí en té un, aquí té un gran tema al qual dedicar-se, un gran tema: intentar paliar els efectes dels accidents de circulació. Perquè aquest és un tema general, de país. És un tema que mereix una resposta integrada interinstitucional i amb el fort concurs de l'opinió pública. A França, això s'ho van posar en el capteniment, en el magí

podríem dir, i han reduït la mortalitat a la meitat en uns quants anys. El problema és: aquí, ho podem fer? No ho podem fer? Ens ho hem proposat alguna vegada?

Hi ha qui potser digui que la Moció que ara passaré a explicar en alguns aspectes és redundant o que ja s'ha dit moltes vegades, etcètera, etcètera. Crec que no és exactament així el que diu aquesta Moció; en tot cas, intensifica el que algunes coses s'han pogut dir; crec que reforça i presenta aspectes molt més intensos que altres resolucions més suaus, però, en tot cas, si hi ha alguna cosa redundant, si hi ha algun tema que repeteix, crec que és un dels temes que cal aplicar la màxima de *insta oportuna et inoportuna*. Aquest és un dels temes que sempre cal instar, que sempre cal reclamar, en el qual, doncs, sempre s'ha de tenir la voluntat de voler acabar o reduir aquesta xacra. En Comissió ja s'havien tractat algunes coses que aquesta Moció intensifica, i aleshores passo a comentar-la punt per punt.

La primera voluntat va ser encarregar un informe, un codi ètic de comportament publicitari dels mitjans de comunicació a les empreses, al Consell Audiovisual de Catalunya, per problemes de forma; al final es va haver de fer una moció tècnica, però, és clar, la voluntat sempre és aquesta. El CAC ha d'intervenir, ha de fer un codi ètic, ha de fer un dictamen en el qual digui què està bé i què no està bé de cara a la difusió publicitària, de cara a la publicitat, de cara al comportament dels missatges que es donen des del públic i des del privat amb relació als automòbils. Llavors, amb l'ànim de fer un pla de xoc, la Moció insta a redactar un pla integral, un pla concret, que tingui l'acord de totes les institucions involucrades, ajuntaments, Generalitat i també les associacions que treballen en matèria de seguretat vial. Aquest pla, que hauria de fer-se en el termini d'un any, respon a una proposta tant feta en Comissió com en el Ple.

Aleshores, els altres punts, per exemple, establir negociacions amb les empreses de venda perquè es retinguin en les campanyes publicitàries, prohibir la publicitat en tots els mitjans de comunicació que incitin a la conducció agressiva i a la velocitat. Això, per exemple, en la nova reforma del Codi penal de trànsit hi és. És a dir, no pot ser que la base de la publicitat sigui la velocitat; aquests dies hi ha un anunci, per exemple, aquell que es poden quedar a dormir cinc minuts més perquè aleshores podran córrer més perquè tenen un cotxe més potent. Això ha d'estar prohibit.

Aleshores, també instar el Govern de l'Estat des de la Generalitat a modificar sobretot les actituds penals, les actituds punibles, perquè a vegades hi ha una espècie d'escapament, d'escapoliment dels infractors de la llei. Crec que s'han de fer lleis més dures, com han fet a França, que han actuat de dues maneres: millor informació i, després, millor persecució a l'infractor. Amb això ja sé que diran «Oh, són coses que depenen de l'Estat. Aquestes carreteres depenen de l'Estat. Aquesta llei depèn de l'Estat.»

Ahir, la diputada Comas es va referir que «bé, hi ha coses que depenen de l'Estat», però, malgrat dependre de l'Estat, el Partit majoritari es belluga. Aquest tema també s'ha de bellugar, i es pot bellugar, perquè pot ser

que una carretera sigui de l'Estat, però, desgraciadament, els morts o els ferits són ciutadans de Catalunya, i, per tant, no es pot mirar a una altra banda ni es pot fer com Ponç Pilat, rentar-se les mans, dient que això és de l'Estat.

També, doncs, establir un pla de campanyes publicitàries, això establir-ho, i a més a més permanents; han de ser permanents, aquestes campanyes, i diversificades. Aquí hi ha hagut un retrocés. Recordo les primeres campanyes del trànsit de la Generalitat, que eren permanents, eren diversificades, eh?, i sempre sorprenien i mantenien un estat d'alerta a l'opinió pública; d'això és del que es tracta. És a dir, fer constantment recomanacions, sortir..., per exemple, en el seu moment va sortir la bandera blanca, el «no als accidents», els cotxes voladors... Sempre s'ha de tenir un estat d'alerta a la societat, perquè no es pot adormir conduint.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Un altre punt és, en fi, l'import íntegre de les multes de trànsit en aquest Pla integral, i aquest import íntegre, doncs, bé, és una cosa molt senzilla. La gent té la sensació a vegades que hi ha interessos recaptadors en les multes; el que hi ha d'haver en les multes són interessos de palliar el problema, i, per tant la recaptació de les multes s'hauria de destinar íntegrament a plans de prevenció i plans de reducció de l'accidentalitat.

Al número 6 es tracta d'anar en contra de l'apologia de la irresponsabilitat. Quan hi ha empreses que s'anuncien en mitjans de comunicació públics i privats que vénen a dir que, en fi, que no cal, que una multa te la trauen segur, la multa no importa, que sempre hi ha un defecte de forma i és igual que hagi conduït temeràriament, que t'hagin agafat amb més alcohol del previst, etcètera, que et trauen la multa, no? Això dóna una sensació de desgovern, d'irresponsabilitat, que crec que això no s'hauria d'admetre.

També, instar el Govern de l'Estat perquè els vehicles portin un distintiu conforme estan al corrent de l'assegurança obligatòria, i això, doncs, bé, l'Entesa Catalana de Progrés ho ha presentat al Senat; crec que el Govern de la Generalitat també ho hauria de presentar, perquè hi ha un 15%, es diu, de vehicles que no tenen l'assegurança obligatòria. Això provoca, doncs, una apologia de la irresponsabilitat, però també provoca que les assegurances siguin més cares per a tothom.

Després, també, confeccionar, d'acord amb totes les administracions, un pla d'inversió en la via pública, siguin d'on siguin, eh? Perquè he dit abans: pot ser una competència que sigui de l'Estat, però, quan hi ha un accident, les ambulàncies, el cos sanitari i el cost, de vegades, humà és competència de la Generalitat, de competència catalana. A part, sempre ha dit el president de la Generalitat que res del que passa a Catalunya no és aliè a la Generalitat.

Després, també les autopistes tenen delictes en això, tenen delictes perquè són caríssimes i tenen uns serveis fatals. Hi ha d'haver unes àrees de descans suficients. I aquí també diran: «Oh!, les autopistes grans són de l'Estat», etcètera, «nosaltres tenim les petites» i tal, però això, com sempre, una altra vegada són excuses de

mal pagador. I en aquest cas, parlant de pagadors, hi ha "la Caixa" involucrada, i de vegades, doncs, *con* "la Caixa" *hemos topado, amigo Sancho*, no? Però jo crec que el Govern de la Generalitat, seguint aquesta màxima que res, i menys en aquest cas, li ha de ser aliè, ha de tindre una actitud activa –i valgui la redundància– en això.

Després...

El president

Senyor diputat, vostè que és matemàtic...

El Sr. Bonet i Revés

Sí, acabo de seguida...

El president

..i que, per tant, coneix el que vol dir una exactitud, sàpiga que el temps ja... Gràcies.

El Sr. Bonet i Revés

Molt bé, acabo, senyor president. Finalment, doncs, la qüestió de..., ha de tindre la Generalitat una actitud de reforma del Codi civil, i les circumstàncies de trànsit s'han de tindre en compte; s'ha de legislar segons la climatologia. Ho hem vist: aquest mes de gener hem doblat la mortalitat a les carreteres catalanes degut a la climatologia, diuen; doncs, s'hi ha de fer alguna cosa. Quan hi ha climatologia diferent o coses diferents, la conducció s'hi ha d'adaptar. A França ho tenen, això.

I finalment, i per acabar, senyor president –i gràcies per la seva indulgència–, també demanàvem, en ares que hi hagi una actitud de l'opinió pública alerta, enviar un resum anual de l'accidentalitat i de totes les consignes que es podrien dir, amb aquest pla, a tots els conductors i les conductores de Catalunya.

Res més; moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per defensar les seves esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Galceran..., tot preguntant que baixi les escales amb compte, que no caigui.

El Sr. Galceran i Margarit

Moltes gràcies, senyor president. Com ha pogut veure, no he caigut; això va ser un altre dia, encara que de vegades estar en aquest Parlament..., sembla que la caiguda sigui permanent.

Bé, senyores i senyors diputats...

El president

No voldria recordar una dita catalana sobre això de caure dues vegades, perquè seria totalment inapropiada.

El Sr. Galceran i Margarit

Doncs, no la recordi, malgrat que...

El president

De cap manera, perquè a més no seria gens exacta.

El Sr. Galceran i Margarit

...té molt bona memòria.

El president

Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Galceran i Margarit

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la nostra intervenció, des del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, en aquesta Moció subsegüent a la interpellació que va fer el diputat que m'ha precedit, el senyor Carles Bonet, pel Grup d'Esquerra Republicana, ve a pronunciar-nos i, evidentment, doncs, anunciar-hi el nostre vot favorable i la presentació de les nostres esmenes, que hem fet per tal, com deia ell, d'intentar concretar, intentar posar una mica l'accelerador en un tema que, efectivament, es deia –i també ho va dir el conseller d'Interior en la passada interpellació, abans de la setmana de Nadal– que és un tema que pot ser i és, naturalment, una epidèmia, i que si ho fos –i en va fer fins i tot un exemple–, evidentment, hi hauria una alarma social enorme si aquestes morts que tenim, aquestes víctimes i ferits, passessin en pobles petits, que al cap d'un any o dos podrien no existir. I, per tant, això suposaria, evidentment, una situació d'alarma social que no es podria sostenir. Fins i tot deia que hauria hagut de dimitir el mateix conseller d'Interior, si això s'acumulés, aquestes víctimes, en un sol poble.

Bé, per tant, nosaltres diríem que estem absolutament d'acord en aquesta intencionalitat que ens diu i que ens va dir el conseller d'Interior. Per això, en aquest tema de declaracions i d'intervencions que fa el conseller d'Interior, i de declaracions que ha fet des de l'estiu passat, que van en la línia en què nosaltres hem fet proposicions i iniciatives legislatives –i no només el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sinó també, naturalment, Esquerra Republicana, i també Iniciativa per Catalunya–, ja que diu que estem proposant i en la Comissió s'han vist diverses iniciatives en aquest tema..., i no pas per ser –com a vegades se'ns vol dir– repetitius en aquest tema, doncs, vulgui dir que hàgim de deixar de parlar-ne, perquè no en tenim prou més a parlar-ne. Perquè el que sí que es repeteix, el que sí que es repeteix cada dia i cada setmana són els morts a les carreteres, perquè a Catalunya i perquè a la província de Barcelona és dels més alts de tot Espanya. I mentre a Europa s'està abaixant, s'està reduint el percentatge de mortalitat i de sinistralitat a les carreteres, aquí passa absolutament al revés.

Per tant, és evident que una responsabilitat o altra en té, i creiem, doncs, que en té moltes, el Govern de la Generalitat i, concretament, el Departament de Governació; més encara –més encara– a la província de Barcelona, que és la més important, quan ara es tindran les competències totals en el trànsit. I, per tant, en aquest aspecte no és balder que es faci aquesta interpellació, que es facin aquestes mocions subsegüents, amb

la postura clara i concreta..., i molt llarga, que no podré entrar en tots i cada un dels punts de la Moció d'Esquerra Republicana i de tots el que nosaltres concretem amb les nostres esmenes, en què posem més èmfasi en l'atenció a les víctimes; víctimes que estan en contacte amb nosaltres i que se senten absolutament, en molts casos, desateses; associacions concretes com la de Trace, que vénen a nosaltres i estan en una situació de molta inseguretat i de molta deixadesa en la seva desgràcia.

Per això nosaltres concretem coses concretes, que hi posem..., com és que hi hauria d'haver un fons comú de pensió immediatament que hi hagi l'accident, puix que sabem que aquestes tramitacions penals i de judicis sempre s'allarguen molt, i, per tant, hi ha d'haver una atenció que no es té avui. Però dividiríem en tres aspectes fonamentals el que ha de ser, doncs, la política de seguretat per acabar amb aquesta alta sinistralitat.

Primer, l'educació i les campanyes publicitàries –que ja s'han dit aquí–, evidentment, i que no vagin amb la funció..., més velocitat –per tant, no hi entraré.

L'altre forçosament ha de ser l'arranjament d'aquests més de dos-cents vuitanta punts negres –ara en diem «trams d'alta concentració d'accidents»– de les carreteres, que ja els tenim, i els tenim localitzats, i sabem quins són, allà on permanentment hi ha accidents, i sabem que està pendent un estudi que s'ha de fer, etcètera, però això és el que és realment important, perquè no cal esperar que es faci un estudi perquè ens diguin el que ja sabem, no?, o perquè ens ho concretin, i, per tant, que l'acció de govern, en aquest cas, doncs, d'altres conselleries, de Política Territorial..., s'hauria d'estar actuant permanentment en aquests trams d'alta concentració d'accidents.

I l'altre vessant, naturalment, és el vessant punitiu, el vessant coercitiu, el vessant sancionador... I en això ens referíem també que estem d'acord una mica amb les declaracions, puix que sembla que no passen d'aquí, o les intervencions de la Conselleria, en què voldríem anar cap a imposar el que és el carnet de conduir o el permís de conduir per punts, com ja s'ha dit en altres poblacions d'Europa. Aquesta és una iniciativa de molts grups, no només nostra, que ja fa mesos que ens hi hem sumat, i també d'Esquerra Republicana i del diputat Ridao, que també ho va demanar, i que, per tant, ens hi sumem i la continuem demanant, malgrat que en continuarem parlant, perquè creiem que no solament n'hem de parlar i ho hem de proposar i el Grup de la majoria ho pot anar rebutjant..., o bé que el conseller d'Interior accepti que s'ha d'anar per aquí, però, en canvi, no ens presenti en aquest plenari, sobre aquesta tribuna, quina podria ser la proposta específica o la proposta de llei a instar a Madrid, com s'insta, com instem amb tantes altres proposicions de modificació de llei a Madrid en matèria penal o en matèria de legislació, que pertany a l'Estat, però que aquí no s'ha fet.

O sigui, aquesta voluntat del conseller d'Interior és una voluntat, pel que sembla, bàsicament política i publicitària, perquè podria referir-me aquí quan ha sortit en el diari *El País*, a finals de novembre, on diu el conseller d'Interior que hem d'anar al carnet per punts, com a

França, etcètera. Aquí també es va dir; a l'estiu, a la universitat d'estiu també ho diu, efectivament, i a més a més ho diu..., i encara més, i parla del tacògraf i parla de limitacions de velocitat, de posar les caixes a cada un dels cotxes perquè no puguin passar de cent vint, etcètera. Però aquí no s'ha presentat res que no sigui, evidentment, una bona voluntat, que nosaltres, lògicament, entenem que ha de ser així, però no n'hi ha prou –no n'hi ha prou.

I, per tant, per això n'hem de continuar parlant i haurem de ser tan pesats com calgui, fins aconseguir que l'índex de mortalitat i de sinistralitat a les nostres carreteres, en el nostre país, a Catalunya, baixi –i sobretot ara, perquè hem aconseguit i a Catalunya tenim aquestes competències plenes en el trànsit– i, per tant, no només puguem fer grans afirmacions per a titulars, com és –afirma *El País*– que «los Mossos multarán más que la Guardia Civil». *Multarán más* perquè hi deu haver més infraccions, m'imagino, no?, però «multarán más porque dispondremos de más efectivos que la Guardia Civil y podrán hacer más controles i sancionar más...» Bé, els morts continuaran estant a la carretera..., d'aquests sí que cada cop n'hi han més a Catalunya, i, per tant, una cosa que veiem que no té res a veure amb l'altra.

Tot i això, aquest no és el moment de parlar de si hi han més mossos que guàrdies civils, com afirma en *El País* el conseller Pomés, perquè en tenim els nostres dubtes, i en tenim seriosos dubtes, per no dir, doncs, la confirmació. D'això en parlarem, com ell també diu, en una compareixença que ha de fer a la Comissió i que té sol·licitada i que esperem que pugui ser ben aviat, perquè no ens passin els anys i els panys. Però el que jo crec que hauríem de fer i el que hem de fer tots els grups en aquesta Moció d'Esquerra Republicana, a la qual nosaltres ens sumem i que esmenem i que també hi han transaccionals amb Iniciativa per Catalunya i en què s'intenta concretar, s'intenta fer que allò que diem de paraula i que diu el Govern de paraula, és que, en definitiva, es passi, doncs, als fets.

Fer més mesures, fer que hi hagi una publicitat, fer que hi hagi educació vial és un dels aspectes que també diu en la seva intervenció el conseller Pomés i que nosaltres, doncs, també introduïm. I, en canvi, una cosa són les paraules, una altra vegada, i una altra cosa són els fets en educació vial, que fins ara feia, evidentment, doncs, el trànsit per la Guàrdia Civil; sabem –sabem i hem patit– que des del passat mes de desembre l'educació vial que es fa, concretament, a les escoles, i que ens venien els camions i que ens portaven els karts i que s'ensenyava als nens als col·legis, que són, en definitiva, els qui hem d'educar perquè aquesta generació no tingui aquest sentiment de manca –podríem dir– de conducta solidària que tenim els de la nostra edat que anem per les carreteres. I, en canvi, en els col·legis passa que ara, el nou Servei de Trànsit de Catalunya, aquests karts i camions no arriben si no els anem a buscar nosaltres als ajuntaments i si no paguem nosaltres les reparacions dels karts mentre funcionen i si després els hem de tornar a portar, evidentment, en camions cap a Barcelona. Per tant, no té res a veure la realitat amb les paraules que ens deia aquí el senyor Pomés.

I per això es fan les mocions, i per això hem de sortir aquí: perquè una cosa és el que es diu, i ho fa molt bé, aquest Govern de la Generalitat, doncs, dient les coses a la publicitat i als mitjans de premsa, però la realitat no és aquesta. La realitat és que els nostres ciutadans i ciutadanes se'ns maten per la carretera, i cada cop més; i que som els que ho tenim més de tot Espanya. I, per tant, Catalunya en això no està al capdavant, està al cap de darrere. Aquesta és la veritat i, efectivament, efectivament, jo crec que tots els grups –fins i tot el Grup Popular, que sé que algun diputat hi ha treballat molt, en aquests temes– saben que tenim la raó, i saben que no només hem de fer, doncs, de paraula, sinó que hem d'intentar imposar que aquestes mesures perquè no hi hagi tanta sinistralitat es duguin a terme. Proposem les modificacions –per això som un ple–, doncs, a Madrid i que allà quedi clara la voluntat del Govern de Catalunya que, fins ara, només són declaracions darrere declaracions.

Segur que els nostres ciutadans i ciutadanes, segur que totes les associacions, doncs, de víctimes que hi han hagut, estarien molt contents. I segur que, possiblement, els nostres fills també ens ho podrien agrair el dia de demà, perquè haurien canviat una mica la conducta i el ritme de victimisme que tenim avui en dia. Per tant, aquesta és la nostra...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar...

El Sr. Galceran i Margarit

Acabo ja. Són les nostres esmenes que queden aquí, les transaccions a què hem arribat a l'acord amb Esquerra Republicana i amb Iniciativa. I donar, doncs, moltíssimes gràcies, senyor president, per la seva estimada benevolència.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, pujo aquí a la tribuna per fer el posicionament en nom del meu Grup de Convergència i Unió amb la impressió o, millor dit, amb el convenciment que, per una banda, el senyor Bonet està molt sensible, doncs, i és molt lloable, amb el tema de la sinistralitat a la carretera, i que, realment, doncs, és una problemàtica prioritària, però, de l'altra banda, també, que al meu criteri aquesta Moció –no per la importància del tema que estem debatent, sinó amb la seva temporalitat– es podria haver retardat per deixar pas que els acords que s'havien pres en aquesta cambra, la gent que hi ha de treballar, tingui temps de treballar-lo suficientment. Tot i que hi estan treballant, tal com ja diré.

Però intentaré explicar-me. El mes d'octubre passat, aquí hi va haver el debat de política general i es va aprovar una resolució presentada pel Grup d'Esquerra Repu-

blicana i que va ser votada, en la qual textualment deia: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a redactar un pla per reduir la mortalitat per accidents de trànsit en el termini d'un any. Aquest pla ha d'incloure mesures d'eliminació de punts negres en la xarxa viària, mesures d'increment i regularitat de les campanyes publicitàries destinades a la conducció prudent, la prohibició d'anuncis publicitaris que facin apologia de la velocitat i l'enduriment tant de la legislació com de l'aplicació de les sancions per les infraccions perilloses». A la setmana següent, en Comissió, a la Comissió de Justícia es veuen tres proposicions no de llei presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, esmenades pel Grup d'Esquerra Republicana i el Grup de Convergència i Unió, en què desgranaven, pràcticament, aquests acords presos aquí, en el Ple de la cambra, que es van aprovar en aquest debat de política general.

El mes de desembre hi ha la interpellació, també, del Grup d'Esquerra Republicana. Intervé el conseller, i el conseller, en aquell moment, ja explica que hi han unes reunions –concretament, tres– de tècnics de la Conselleria amb el Ministeri de l'Interior i que ja se'ls ha demanat i estan estudiant que s'acceleri la reforma del marc legal de circulació viària. Es parla, també, i s'explica això del carnet per punts, que tant es parla; es parla dels punts negres; es parla de la validesa de la notificació no presencial de les denúncies, per endurir-les; es parla que hi ha hagut contactes amb el CAC, i es diu que el CAC ja ha nomenat el senyor Xavier Guitart com a representat per a la problemàtica aquesta. I, a més a més, explica que té demanada una compareixença a la Comissió de Justícia, que, segons m'acaba de confirmar ara la presidenta, es farà el dijous vinent. Clar, i ara ens trobem, mes de gener, una moció amb dotze punts, la majoria dels quals ja debatuts tant en el debat de política general com en comissió.

Bé, per això deia que em semblava a mi, doncs, més prudent haver esperat, haver conegut la compareixença del conseller i, més endavant, veure com funcionaven aquests treballs. Però, vaja, realment, i tornant al principi, amb la sensibilitat del tema que estem debatent, des del nostre Grup també hem fet un esforç d'apropament i per això, doncs, hem presentat aquestes esmenes. I, dir-los, doncs, que perquè també ho tenim en el magí, tant el preàmbul com el primer punt els votarem a favor i, si ens accepta les esmenes al punt 5 i al punt 10, doncs, també els votarem.

Per què hem presentat aquestes esmenes? Bé, en el punt 5, nosaltres entenem que, més que campanya publicitària, s'ha de continuar –perquè s'està fent, i és evident–, prosseguir amb una campanya divulgativa. A la campanya publicitària podríem parlar només d'espots; a la campanya divulgativa hi entra molt més. A més a més dels espots, es poden fer cursos de formació d'educació vial; es poden fer moltes altres campanyes i molt més importants. És en aquest sentit que, per això, hem entrat aquesta esmena.

Quant al punt número 10, i també s'ha parlat, s'ha parlat de les autopistes i, a més a més, cada vegada que es parla de les autopistes, aquí, «con La Caja hemos topado» i tal, no? Evidentment, hi han autopistes catalanes que no depenen de La Caixa. I en aquestes au-

topistes catalanes, a l'entendre del nostre Grup, no es necessiten, doncs, àrees de descans molt importants, perquè els trajectes són relativament curts. El que sí que es necessita és millorar les àrees de servei, perquè és allà on para la gent per qüestions de seguretat i comoditat. I per això presentem nosaltres aquestes esmenes. És evident que es necessita millorar aquestes àrees, sobretot en les autopistes de llarg recorregut, perquè els que estem sovint a l'autopista, i sobretot el tros que faig jo, que és Girona - Barcelona, podem veure, doncs, com l'àrea de la Selva o l'àrea del Montseny estan col·lapsades de camions, sobretot i especialment a les nits, cosa que fa, fins i tot, difícil l'accés a dins de la pròpia àrea.

Per la resta dels punts, el «no» segur; ja avanço que hi votarem en contra. Hi ha un grup –tres punts, concretament: el 4, el 8 i l'11– que proposa a aquest Parlament instar el Govern de l'Estat. A més a més, són propostes que ha entrat el Grup de l'Entesa per Catalunya en el Senat. El Grup de l'Entesa pot negociar amb tots els grups en el Senat i, si realment són importants, suposo que prosperaran. Però si nosaltres ens hi oposem és perquè, com he dit abans, hi ha una comissió de tècnics de la Conselleria amb el Ministeri, i entenem que no és prudent, si per un costat s'estan treballant, s'estan fent treballs tècnics i polítics, per l'altre instar i obligar a intentar que es facin uns certs punts, unes certes modificacions. Entenem que és millor esperar aquests treballs i que, en tot cas, ja hi serem a temps si és que hi ha alguna cosa a fer.

Quant als punts 2, 3 i 9, nosaltres entenem que tant en el debat de política general com en la Moció, en aquest primer punt que aprovarem –tot i que ens agrada molt més el text que es va aprovar en la Resolució del debat de política general, però que, en definitiva, ve a dir el mateix–, entenem que estan inclosos dins d'aquest punt 1. I quant als punts 6, 7 i 12, entenem que les multes de trànsit és evident que es destinen a campanya i a millorar la seguretat vial. Però Déu me'n guard que només s'hi apliquessin els diners que es recaptin, perquè una part d'aquests diners –una part d'aquests diners– pertany a ajuntaments que tenen conveni amb el Servei Català del Trànsit; però la resta no es faria, ni de bon tros, tot el que s'està fent. Des de la mateixa Conselleria d'Interior i des de la Conselleria de Política Territorial estan invertint part del seu pressupost per millorar.

Quant al punt número 7, amb això de les empreses de recórrer sancions, nosaltres entenem que no es pot prohibir, i no es pot prohibir no perquè hi estiguem d'acord, sinó perquè recorrerien i se'ls donaria la raó. Perquè qualsevol administrat té dret a fer recurs i té dret que hi hagi alguna empresa que l'assessori; es pot fer més bé, es pot fer més malament, d'una manera o de l'altra, però legalment hi tenen dret.

I quant a l'últim punt, el número 12, que es diu «enviar estadístiques», són tres milions i mig de conductors a Catalunya. I quant a les estadístiques, a mi em sembla que, per desgràcia, cada cap de setmana en els mitjans de comunicació podem llegir la sinistralitat que hi ha. I, a més, li recordaré el de la setmana passada: era la imatge d'aquell desgraciat accident que hi va haver aquí, a la Via Augusta, a l'estació de Muntaner dels Ferrocarrils de la Generalitat. Penso que eren imatges prou

impactants i que, per desgràcia, es repeteixen setmana a setmana però que se'n dona una divulgació. I, per tant, nosaltres entenem que no cal enviar a aquests tres milions i mig l'estadística cada any dels accidents que hi han hagut.

Per últim, referir-me que si, tal com he sentit, accepten les esmenes tant del Partit Socialista com d'Iniciativa, el nostre Grup tampoc hi donarà suport pels motius ja abans expressats: perquè entenem que aquestes esmenes –les del Partit Socialista– pràcticament són les mateixes que es van debatre en Comissió, que van ser esmenades pels nostres grups i que ara tornen a ser presentades aquí.

Bé, gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyor president. Senyor Micaló, si no vota la Moció i les esmenes serà per una pruija, diguem-ne, d'una falsa responsabilitat de Govern, perquè el text de la Moció i les esmenes que hi hem presentat –que em sembla que, a més, tenen una bona disposició per part del ponent per incorporar-les– mirarien un tema que avui afecta tothom a Catalunya. Sap millor que ningú que hi ha molts més morts a la carretera que per qualsevol altra circumstància que provoca aquest fet definitiu que és la mort, i un text com el que avui es posa a votació és una contribució més a solucionar aquestes qüestions. Vostès tenen una tendència –jo diria natural, però no és natural perquè no es sosté en la genètica, sinó normal– a veure les mocions de l'oposició com quelcom a veure per on es poden rebutjar. Per què no ho inverteixen una mica, i més quan parlem d'accidents de trànsit?

Nosaltres hem presentat dos punts de millora del text: un sobre el tema del carnet de conduir per punts, es pot dir que a molts indrets de democràcies homologables amb la nostra és un instrument més per combatre el que deia el senyor Bonet, la xacra dels accidents de trànsit; i l'altre, de canvi d'ordre dels punts per a la millora de les qüestions que es plantegen, especialment, al pla global on s'hauria d'incorporar tot el tema de la xarxa viària. En una societat que viu l'absurd que per la televisió i pels diaris no ens fan més que fer-nos publicitat de com podem anar amb cotxes que fan més de dos-cents quilòmetres per hora i, en canvi, posem el límit de velocitat a cent vint per hora i, a més, tenim una xarxa viària de responsabilitat de diverses administracions força deficitària en condicions de seguretat, doncs, ens semblava que el primer punt s'havia de referir a aquesta qüestió perquè, a banda de la pedagogia de tipus d'instruments com el carnet, etcètera, també les administracions han de procurar que per allà on passa la circulació hi hagi una millora i sigui amb un pla integral.

Segurament, hi hauria una qüestió que tots oblidem quan debatem aquesta Moció, o aquest tema, perquè

desborda, i és la pedagogia a fer del que significa la seguretat viària, per acompanyar la pedagogia que nosaltres trobem a faltar sovint quan tractem d'aquests temes. I és que avui és molt més segur un transport no pas individual, sinó col·lectiu, que no pas individual.

Encara som en la irracionalitat que gastem sis vegades més diner públic en transport individual que no pas en col·lectiu. I les societats modernes ja estan invertint aquesta tendència.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor Bonet, el nostre Grup Parlamentari comparteix la preocupació manifestada pel seu Grup, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel que fa a l'elevat nombre d'accidents que es produeixen a les carreteres catalanes. Una preocupació compartida que s'ha anat posant de manifest, com ja s'ha dit, en diferents iniciatives que tots els grups, sense excepció, hem anat presentant en aquesta cambra.

Són moltes les coses que el Govern de la Generalitat pot fer i ha de fer per tractar de reduir els accidents i les morts a les nostres carreteres, que, tal com deia el portaveu del Grup Socialista, s'estan incrementant de manera alarmant en els darrers mesos. A les carreteres catalanes hi ha un total de 308 trams de concentració d'accidents, els anomenats punts negres. El Govern de la Generalitat també és coneixedor que en els darrers quatre anys s'ha concentrat en aquests 308 punts negres un total de 5.257 accidents de circulació amb víctimes, i s'han concentrat, també, en aquests punts, 253 morts. El Govern està procedint a l'elaboració d'un estudi, a instàncies del Grup Popular, per tal de saber quines són les causes que fan que aquests punts concentrin aquest nombre d'accidents i, també, saber quin és el cost que suposaria eliminar aquests punts negres de les nostres carreteres.

En tot cas, senyor Bonet, li he de dir que m'ha sorprès la Moció que vostè presenta. Perdoni'm si no entro, tampoc, en el fons de totes les qüestions a les quals vostè fa referència en la seva Moció, i no és que no vulgui, en nom del meu Grup parlamentari, pronunciar-me o que vulgui eludir el debat parlamentari sobre aquest tema, que és, com vostè deia, cabdal per al nostre país. El que em permetrà que no faci és reproduir avui en aquest Parlament el debat que, sobre aquestes mateixes qüestions, ja s'ha produït en aquest Parlament no fa gaires mesos, i, en concret, en el debat de les resolucions 241, 277 i 276, aprovades, com deia, no fa gaires setmanes en aquest mateix Ple a instàncies del seu Grup parlamentari i, també, a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, a instàncies del Grup Socialista, esmenat pel seu Grup, pel de Convergència i Unió, i aprovada per la unanimitat dels diputats i diputades en aquella mateixa Comissió.

Vostè demana avui amb aquesta Moció, per exemple, la redacció d'un pla integral per reduir la mortalitat per accidents de trànsit. Un pla que, com vostè sap perfectament, aquest Parlament ja va encomanar al Govern de la Generalitat no fa ni quatre mesos. I vostè, a sobre, en aquesta Moció li diu, al Govern, que en el termini d'un any ha de fer aquest pla. Miri, nosaltres li votarem aquest preàmbul a favor, però, escolti, si s'aprova aquest punt 1, en el qual avui encomanem al Govern que faci aquest pla en un any, el que estariem fent és donar quatre mesos més al Govern de la Generalitat per fer un pla que haurà de tenir acabat, segons la Resolució 241, el mes d'octubre. Per tant, si s'aprova aquesta Moció amb aquest punt, estariem donant més coll al Govern perquè trigués més a fer aquest pla.

Vostè, també, demana que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya estableixi un codi ètic per regular els anuncis publicitaris i, en aquesta mateixa esmena que vostè fa, en la seva mateixa Moció, crec que la fa perquè és vostè plenament conscient que el CAC ja està treballant en aquest sentit, i que el mateix exdiputat senyor Xavier Guitart està al capdavant d'aquesta tasca.

Nosaltres, per tant, en tot cas, li votariem favorablement aquesta exposició o aquest preàmbul de la seva Moció pel que fa a la necessitat d'establir un codi ètic per tal de regular el caràcter dels anuncis publicitaris sempre –sempre– sota l'auspici del CAC.

En els punts tres i quatre vostè demana al Parlament de Catalunya que insti el Govern de l'Estat a fer un seguit d'actuacions en aquest àmbit, cosa que ja ve recollida en aquestes mateixes resolucions –la 276, aprovada per unanimitat el 19 d'octubre de l'any 2000–; per tant, balder. Vostè també demana que es portin a terme campanyes de conscienciació social respecte a la conducció prudent i al comportament cívic –petició que aquest Parlament ja va fer al Govern fa quatre mesos, només, en aprovar la Resolució 241. El seu Grup, senyor Bonet, també demana que es destini l'import íntegre de les multes de trànsit al Programa de prevenció d'accidents que recull en el primer punt de la seva Moció. I, li recordo –li ho vull recordar, per no entrar en altres consideracions– que el seu Grup parlamentari va donar suport –suport entusiasta, com el nostre– a la Llei de creació del Servei Català de Trànsit, que preveu que una part dels recursos recaptats per les multes de trànsit s'han de destinar al funcionament d'aquest organisme autònom. Per tant, no ens pot demanar amb la seva Moció que aquest Parlament insti el Govern de la Generalitat a incomplir una llei que ha estat aprovada per aquest mateix Parlament.

Senyor Bonet, amb tot el respecte que vostè i el seu Grup ens mereixen, vostè tampoc no pot demanar que el Govern de la Generalitat prohibeixi la publicitat d'empreses destinades a recórrer multes i sancions. Com vostè sap, els ciutadans tenim el dret a recórrer les multes i les sancions, i els professionals que es dediquen a fer això no fan cap tasca antisocial sinó que ajuden, també, a l'exercici del dret de defensa que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país tenim davant la potestat sancionadora de l'Administració. I, per cert, senyor diputat, suposo que vostè recorda que no fa gaires dies el seu Partit va anunciar que faria recursos

a tots aquells ciutadans i ciutadanes que fossin multats per portar l'adhesiu del CAT a la matrícula. Si avui s'aprova aquesta Moció, el Govern de la Generalitat hauria de prohibir també Esquerra Republicana, i li ben asseguro que no és la voluntat del nostre Grup fer això que vostè avui ens proposa.

En tot cas, senyor Bonet, crec sincerament que l'aprovació de la seva Moció produiria una certa confusió respecte les resolucions que aquest Parlament ja ha aprovat recentment i a les quals el Govern de la Generalitat està donant compliment.

Per tot això li demano, senyor Bonet, que en tot cas retiri tots aquells punts que fan referència a resolucions ja aprovades per aquest Parlament, i, en tot cas, si no retira aquests punts d'aquesta Moció, que, com li dic, poden portar a confusió i alentir encara més els treballs que ha de fer el Govern, a instàncies d'aquest mateix Parlament, nosaltres li votariem en contra.

Ja li anuncio, senyor president, que votarem a favor, únicament i exclusivament, el preàmbul d'aquesta Moció si el diputat que representa el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya no retira la resta de punts.

Moltes gràcies

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Abans de donar la paraula al senyor Bonet perquè es posicioni, algun diputat s'ha deixat un bolígraf aquí a la tribuna d'oradors...; va bé que ho sàpiguen. Té la paraula l'illustre diputat senyor Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. A veure, per anunciar, doncs, unes transaccions. Hem transaccionat l'esmena número 1 del Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi –ara la hi donaré, esperi's que la li donaré–; després, l'esmena número 3 del mateix Partit, en què es passa del termini de sis mesos al termini d'un any; l'esmena, també, número 4, substituir autobusos per autocars de línia; i, finalment, hi ha una transacció conjunta entre el Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi, Iniciativa per Catalunya i nosaltres, en què les esmenes número 2, respectives, doncs, també es fa una transacció amb la...

El president

Perdó, quina esmena ha dit, ara?

El Sr. Bonet i Revés

Ara la hi passaré, senyor president. L'esmena número 2...

El president

La 2. D'acord.

El Sr. Bonet i Revés

...del Partit dels Socialistes de Catalunya i la número 2 d'Iniciativa per Catalunya - Ciutadans pel Canvi.

El president

Molt bé.

El Sr. Bonet i Revés

Després dir, també, que acceptarem totes les altres esmenes del Partit dels Socialistes i d'Iniciativa per Catalunya i rebutjarem les de Convergència i Unió. Val a dir, si em permet una mica, el rebuig..., senyor Micaló, no, no ens entenem, vostès, sobretot, parlen de continuïtat, que la cosa va molt bé i que la cosa està encarrilada, i la veritat és que això no és així: la cosa no va bé, la cosa va malament i, bé, això es tradueix en una actitud. Després, també, vostès volen circumscriure el tema a una secció d'una conselleria i això ha de ser un tema general de país.

Abans, senyor president de la Generalitat, ha dit que un dels grans temes que ara podria enfocar seria el tema de l'accidentalitat... (*Remor de veus.*)

El president

Esperi's un segon, senyor diputat. Esperi's un segon. Estem tractant de la seguretat viària, pot ser que algun diputat si no escolta es trobi en una certa inseguretat viària. Jo els prego, de debò, que prenguin l'atenció.

El Sr. Bonet i Revés

Senyor president, ara que té temps, un dels grans temes podria ser aquest: reduir l'accidentalitat i la sinistralitat, com ho han fet altres països que s'ho han posat al cap i l'han reduït a la meitat.

Bé, senyor Sirera, sí, és molt lloable el seu treball i les seves filigranes jurídiques, però aquest tema és un tema, en fi, que no admet tanta filigrana jurídica. És un tema en el qual o ens hi posem tots o en aquest tema no ens en sortirem –o d'aquest tema no en sortirem. El tema que, en fi, a l'Estat hi ha coses que s'han dit i, si no s'han dit, on he dit abans: aquest és un tema d'aquells típics d'*insta oportuna et inoportuna*. I, a part, les mocions que al final s'han transaccionat i les

que n'han parlat, doncs, són mocions bastant toves, en el sentit de prosseguir, continuar; la cosa va bé, però millorarem. Aquí hi ha d'haver un pla de xoc, un pla integral perquè puguem fer front a aquesta lacra.

Bé, finalment, per acabar, senyor president, no vull ser melodramàtic o demagog i acusar la Generalitat de no ser sensible o no preocupar-se pel tema, però la veritat veia la conselleria prepotent, veia la conselleria que va de sobrada, com si fos una conselleria JASP –del JASP d'aquells automòbils que feien de propaganda. De veritat que crec que hi hagut un canvi a pitjor: abans hi havia més capteniment de la Generalitat pel tema de la circulació, hi havia més actitud, més imaginació que la que hi ha ara. Res més, doncs.

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. A veure, el text que votarem, ho farem en dues parts: votarem el preàmbul per separat de tot l'altre –senyor Bonet, li prego una atenció especial en aquest moment–, i tot l'altre text consistirà en el text presentat per vostè, més les transaccionals que se sustenten sobre les esmenes 1 i 2 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i acceptant totes les esmenes del Grup Socialista i d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Per tant, ara votem en primer lloc el preàmbul de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A continuació, votem el text amb les esmenes transaccionals i les esmenes assumides.

Comença la votació.

Aquest text ha estat rebutjat per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i deu minuts.